« Ukrižovanie », obraz od Guida Reniho. - Kostol Sv. Vavrinca u Luciny v Ríme.

■

« La Crocefissione », pittura di Guido Reni. - Chiesa di San Lorenzo in Lucina in Roma.

■

« The Crucifixion », work of Guido Reni. - Church of San Lorenzo in Lucina in Rome.

RÍM

ROMA - RIVISTA CATTOLICA SLOVACCA

ROME - SLOVAK CATHOLIC REVIEW

SLOVENSKÝ KATOLÍCKY ČASOPIS

ROČNIK - VOLUME III | JÚL - AUGUST 1951 | ČÍSLO - NUMBER 7-8

ASSUMPTION'S GLORY IN ROME AND ELSEWHERE

In Rome one of the oldest traditions is the liturgical celebration of the glorious Assumption in heavens of the blessed Virgin Mary.

During the Pontificate of Pope Sergius I (687-701), on the Assumption Day, a splendid Procession, triumphantly moving from the Basilica of Saint Giovanni in Laterano, went to that of St. Maria Maggiore. The people, along the way, was happily singing a very dramatic Song in honour of the Assumption in heaven of the Madonna.

The best Roman theologians through the centuries celebrated the glory of the Virgin assumpted in heaven and, with them, a splendid galaxy of poets and artists, in the Roman Churches, as well in their poems and in the Academies, with the flash of their genius participates to Her triumph.

But it was outside Rome, and particularly in that bright " City of the Virgin " which is Siena, with her popular Palio, that the Assumption's Day was so beautifully celebrated. An Italian writer described the splendid Event for a turistic Agency as follows:

" Who has not heard of the Palio of Siena? One might even say, what tourist has not witnessed, in the beautiful and celebrated Piazza del Campo, this original festival, whose costumes and characteristics take us right back to the Middle Ages? The race takes place twice a year — on July 2nd, (since 1659), in commemoration of the miracle of the Madonna di Provenzano, *and on August 16th, (in honour of the Assumption, a Feast which has always been greatly venerated by the Sienese).*

On the day of the Festival, the decorations are enchanting. The facades of the palaces and of the houses, the balconies, the " loggias " and the windows, as well as the corners of the main streets, are all covered with bright materials and cloths, a multicoloured display which blends admirably with the fluttering of the flags which wave in the breeze on all sides. The race lasts an hour, from 6 to 7, p.m. The procession enters Piazza del Campo by Via del Casato, preceded by a herald on horseback, bearing aloft the black and white banner of Siena.

The Macebeares and Trumpeters of the Palace come next, the latter playing the traditional March of the Palio. Behind them are the representatives of the magistracies which formerly composed the Republic of Siena — five " Capitanati ", thirteen ' Podesterie " and twenty-five " Vicariati ". All these personages are in costume — the old costume of a by-gone period. They are followed by a group of the representatives of the ten contrade taking part in the race. Each one is represented by a drummer, two standard-bearers, a captain, four pages, the jockey on his parade horse, and his groom, called " Barbaresco ", leading the horse that will run in the race. All these people wear the colours and the coat-of-a arms of the " Contrada ".

One of the salient features of the Palio is the wealth of colour which meets the eye on all sides — men and things, atmosphere and decoration, everything seems to glow with a different hue. The standard-bearers frantically wave their long baners, make them flap in the wind, wrap them round their bodies like a gleaming belt, fing them into the air and catch them again with grace and dexterity before they touch the ground.

After the procession of the " Contrade ", the following come in order of precedence: the Magistrate of the " Contrade ", on horseback; the representatives of the Terzi (divisions of the town); those of the Contrade not taking part in the race; and the Carroccio of the Commune bearing the Palio, thas is to say the Banner which will go to the victor. This " Carroccio " (a military chariot of the Italian communes of the Middle Ages) is surrounded by the representatives of the " Contrade " of the Gallo (Cock), the Leone (Lion), the Orso (Bear), the Quercia (Oak), Spadaforte (Strong Sword) suppressed after the tumults wich broke out at the time of the race of July 2nd 1675, and whose presence now is nothing but a memory.

The men-at-arms of the Commune bring up the rear. This long procession wends its way slowly round the Piazza del Campo and then takes its place opposite the Palazzo Pubblico, on a large platform with steps, specially built for the occasion.

At this moment the horses leave the Communal Palace with their bare back riders and take their place between tow stretched cords. At a given signal, the front cord drops. There ensues a wild race three times round the Piazza with loosened bridles; the horses, excited by the noise of shouting and by the cuts with the whips kick savagely. The enthusiasm of the crowd becomes delirious and even the visitor is a prey to the same delirium. The winner is carried in triumph by his people to his " Contrada ". Illuminations, banquets, drinking and singing celebrate the victory until down ".

PETER C. CHIMINELLI

SOMMARIO

Peter C. Chiminelli: **Assumption's Glory in Rome and elsewhere**, p. 62 — **Voce del S. Padre** (Enciclica di Pio XII « Evangelii Praecones »), p. 62 — Ernest Zatko: **Importanza della stampa cattolica**, p. 64 — Domenico Giuliotti: **Eroi e Santi** (traḍ. di St. Bystrik), p. 65 — Michal Sinčak: **Roma** (poesia), p. 66 — — ka: **Diplomazia pontificia**, p. 67 — — ka: **Musei Vaticani** (continuazione), p. 68 — Angelo Colombo: **S. Francesco d'Assisi** (continuazione), p. 72 — Mokrohajský: **Una visita dal Brasile**, p. 74 — Maria Lacko: **20.000 miglia in 20 giorni** (Impressioni e immagini del pellegrinaggio slovacco a Roma nell'Anno Santo), p. 75 — — ka: **Cortile del Belvedere in Vaticano**, p. 78 — **Rassegna slovacca**, p. 64 — **Rassegna cattolica**, p. 75 — **Cronaca di Roma**, p. 74 — **Tribuna dei lettori**, p. 70 — **Notiziario** della Società Culturale Slovacca R. I. M. (Rinascita Intellettuale Morale), p. 80.

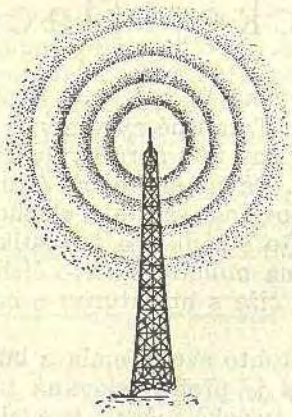

HLAS SV. OTCA

Rozvoj katolíckych misií.

Vyňatky z encykliky pápeža Pia XII. "Evangelii praecones" vydanej dňa 2. júna 1951.

V úvode spomína najprv sv. Otec na misijnú encykliku svojho predchodcu Pia XI. zvanú « Rerum Ecclesiae », ktorá bola vydaná práve pred 25. rokni. Toto jubileum mu stavia pred oči nielen hrdinských hlásateľov evanjeliovej blahozvesti, ale aj bohatý rozkvet misijného diela za posledné štvrťstoročie.

« Náš duch sa naplňa živou radosťou, píše sv. Otec doslovne, keď pozorujeme požehnané úspechy, dosiahnuté za posledné štvrťstoročie. Misijné dielo nadobudlo si takého rozmachu, rozrástlo sa nielen navonok, ale aj vnútorne do takých rozmerov, že to dejiny misií ešte nepamätajú ».

V ďalšej časti encykliky vyzdvihuje sv. Otec nadnárodný a nadpolitický charakter katolíckych misií a naznačuje ich úlohu pri vzájomnom dorozumievaní a sbrataní rozličných národov. « Misionári sú poslami všeobecnej ľudskej a kresťanskej lásky, sú hlásateľmi bratskej solidarity, ktorá neni sputnaná ani hranicami ani medzinárodnými rozpormi ».

« Váš medzinárodný charakter a Vaše bratstvo v práci robí zreteľným a hmateľným ten rozpoznávací znak Katolíckej Cirkvi, ktorá je živým protikladom nesvornosti a rozvadenosti, zmietajúce dnešné národy. Týmto znakom je všeobecnosť viery a lásky, povznesená nad bojiská a hranice štátov, povznesená nad všetky svetadiely, pevniny a moria. Je to univerzálnosť, všeobecnosť, ktorá Vás pohýňa a povzbudzuje ku hlavnému cieľu Vášho usilovania - stotožniť hranice zemegule s hranicami Kráľovstva Božieho. Preto radi používame príležitosť 25. výročia encykliky « Rerum Ecclesiae », aby sme s hlbokým zadosťučinením pochválili vykonanú prácu i aby sme povzbudili všetkých do ďaľšieho a čulejšieho napredovania. Obraciame sa na našich spolubratov v biskupskom úrade, na misionárov, kňazov, jednoduchých veriacich či už pracujú v misijných územiach, či podporujú misijnú vec svojou modlitbou, sbierkou podpôr alebo či už spolupracujú na výchove budúcich misionárov ».

Potom prechádza sv. Otec ku štatistickému shrnutiu misijného rozvoja v uplynulom štvrťstoroči: Pripomína neobyčajný vzrast počtu veriacich, ktorý sa zvýšil z 15 na 28 milionov. Podobne vzrástol i počet misijného kňazstva zo 14.000 na 26.800. Kým pred 25. rokmi všetka misijná správa bola sverená do rúk cudzozemských misionárov, dnes je už v 88 misijných diecézach domorodé kňazstvo, ktoré prebralo celú správu Cirkvi a šírenie evanjelia medzi svojimi spolunárodovcami do svojich rúk. Mnohé diecézy už dostaly svojich domorodých biskupov a kňazov, čo znova dokazuje, že Kristovo náboženstvo je vskutku všeobecné, katolícke, a v nijakej krajine nie je cudzineckým: Stalo sa tak celkom v duchu posv. kánonov - v štáte Pakistán a na niektorých územiach Afriky. Veľmi vzrástol i počet malých seminárov a študenti bohoslovia, ktorých bolo r. 1926 len 1770 vo všetkých misiách, počítajú dnes už vyše 4.300.

Potom encyklika vypočítava neobyčajný vzrast školstva všetkých odborov, nemocníc, lekárni a ošetrovní. Načim pripomenúť i rozvoj misijných podporných spolkov, tlačovú agenciu « FIDES », ktorá vydáva zprávy o náboženskom živote a otázkach jednotlivých misií a napokon misijné kongresy. Osobitne spomína sv. Otec posledný misijný sjazd, konaný v Ríme počas minulého jubilejného roka, ktorý ukázal veľmi jasne, aké je dnes široké pole misijnej činnosti.

Eucharistické kongresy, konané v misijných územiach, sú tiež spomenutiahodnou udalosťou misijného sveta. Sv. Otec pripomína najmä kongres v Kumasi, na Zlatom pobreží, ktorý bol slávený s toľkou účasťou domorodých katolíkov a s tak hlbokou vierou a zbožnosťou účastníkov. Ustanovenie misijnej nedele v mesiaci októbri, venovanej práci modlitbám a propagovaniu misijnej myšlienky je tiež ovocím posledných 25. rokov!

Z toho vysvitá, že apoštolské podnikania sa hľadely prispôsobiť novým okolnostiam a potrebám časov.

Potom spomína sv. Otec kanonické sriadenie piatich apoštolských delegácií, nunciatúr a internunciatúr. Činnosť vyslancov sv. Otca už prináša svoje plody: práca misionárov je cieľuprimerane usmerňovaná a vzájomne podporovaná. Toto bratské spojenie vo viere a v apoštolskej činnosti získava katolíckym misionárom nadvážnosť u nekatolíkov i u svetských vrchností.

Slovenskí katolíci v zahraničí!
« RÍM »
to je *VÁŠ* časopis!
Podporujte ho, rozširujte ho, prispievajte do neho!

Slovenský obzor

Odkazy Slovenskej Ligy v Amerike rodným bratom a sestrám na Slovensku a vo svete. V dňoch 21. a 22. mája t. r. Slovenská Liga v Amerike mala v New Yorku svoj XXXII. kongres, na ktorom sa zúčastnilo 167 delegátov a viacero hostí, medzi ktorými bol aj generálny tajomník SNRvZ Peter Prídavok z Londýna. Kongres zvolil za čestného predsedu Dr. Petra Hletku, za predsedu Filipa A. Hrobáka, za podpredsedu Michala Sinčáka, za zapisovateľa Dr. Frantiska Hrušovského, za účtovníka Františka Gurčaka. Clenmi výkonného výboru sa stali: Pavel Jamriška, Jozef G. Pruša, Ján Sirotňák, Dr. Július Janči a Dr. Ol'ga Š. Hušková. - Z kongresu boly zaslané aj dva zvláštné odkazy rodným bratom a sestrám na Slovensku a vo svete. V prvom odkaze sa medzi iným hovorí: « Vieme o všetkom, čo Vás bolí a trápi, a hoci máme hlboký a úprimný súcit s Vašim utrpením, neoddávame sa bedákaniu nad Vašim osudom. My, Amerikáni slovenského pôvodu, vieme, čo máme robiť, aby sa Vaše utrpenie skončilo; a uisťujeme Vás, že Slovenská Liga pozna a plní svoje zodpovedné úlohy. - Jedinou Vašou túžbou je sloboda a jedinou zárukou Vášho slobodného života je samostatný slovenský štát. To je i naša túžba a to je i program práce a boja Slovenskej Ligy v Amerike. - Slovenská Liga v Amerike sa na tomto svojom Kongrese pred svetom i pred Bohom slávnostne osvedčuje, že Vás ani vo Vašom odpore k dnešnému otroctvu, ani vo Vašej túžbe po slobode a štátnej samostatnosti nikdy neopustí. My, Amerikáni slovenského pôvodu, sdružení v Slovenskej Lige, neustúpime z boja a nesložíme zbrane, kým Slovensko nestane sa neodvislým a demokratickým štátom, ktorý sloveuskému národu zaistí dôstojné miesto medzi slobodnymi národami sveta, a všetkým budúcim pokoleniam slovenským zabezpečí podmienky šťastného života. - V odkaze rodákom vo svete sa zasa hovorí: « Váš osud nám nebol a nie

Význam katolíckej tlače

Pozorovateľom verejného života, výchovy, vzdelania a morálky je jasné, že aký význam má tlač. Totalitné systémy si ju napríklad celkom vyárendovaly na to, aby ňou spracovaly masu, nielen určité triedy, ale celé národy. Dávno sa hovorí o tom, že tlač je svetová veľmoc, a ten čo ju ovláda, sa stáva duchovným diktátorom sveta. Poučná po tejto stránke je štatistika: vydania Lenina a Stalina vychádzajú na milióny a tieto číslice konkurujú s vydaniami Svätého Písma čiže s literatúrou o božskej pravde.

Keďže naša svätá Cirkev nie je z tohto sveta, mala a bude mať nesmieriteľných nepriateľov. Dnes je prenasledovaná tak, ako bola za prvých časov. Jej dnešné fyzické ničenie predchádzalo ničenie duchovné, filozofické a knižné. Nepriateľská tlač sťa zúrivý šakal sa vrhala na ňu vo všetkých formách. Hoci naša viera je poklad nedoceniteľný, mnohí ju opustili a zahodili od seba sťa nepotrebnú haraburdu. Comu a komu pripísať tento žalostný úkaz? Vzťahy, ktoré spájajú ľudí s Kristom, začal uvoľňovať humanizmus, helenistického a pohanského náteru. Nepriateľská tlač pripravila to, čo sa nazýva herezia, veľké rozdelenie kresťanského sveta v XVI. storočí na dva tábory. Zástoj tlače v plnom svetle badať však v XVIII. storočí, ktoré citeľne zasiahlo mystické telo Cirkvi. Prichádzajú náuky deistov (Spencer, T. Hobbes), ktoré popierajú každý nadprirodzený princip Boha. Bojovne vystupuje Baruch Špinoza, ktorý zneuzná božstvo Krista a božský pôvod sv. Cirkvi. Historickú istotu Svätého Písma ako možnosť mýlnej invenčnosti nastolí francúzska bezbožnosť, predstavovaná Voltairom a Diderotom. Podľa týchto mysliteľov udalosti referované v Evanjeliách majú byť podvodným výmyslom žiakov Ježiša Krista. Nepriateľská tlač zahajuje ostrú palbu aj proti tradícii. Prichádza racionalizmus, ktorý vyhlási nadprirodzený svet za vonkoncom nemožný. Začína sa prijímať iba to, čo možno poznať ľudským rozumom. Celkom tak akoby všemohúci Boh, ktorý bol stvoril nebo a zem z ničoho, « bol sluhom svojho vlastného diela a musel sa zriecť svojej svrchovanosti ». Píše sa falošná história problému Kristovho. Osobnosť Ježiša Krista chce byť naivne vysvetlovaná na prirodzenom podklade (Pavlus). Strauss začne čosi rapotať o mýte. Potom dochádza iracionalizmus Ottu a módny eklekticizmus, ktorý pravdy zjavené chce vysvetlovať podľa vlastnej ľubovôle. Všetky tieto dohady, ktoré vedu stavajú nad náboženstvo, pravdu ľudskú nad zjavenie, neprijíma premýšľajúce ľudstvo. Táto pseudoveda narobila more zla, rozložila dnešnú spoločnosť, podťala vieru mnohých, a má na svedomí to, čo sa menuje dnešok. Milióny ľudí však ostalo verných Kristovi, uznávajúc Jeho božskú autoritu. Kým XVIII. a XIX. storočie sa chcelo « oslobodiť od Krista », XX. storočie sa chce « oslobodiť od Boha » a upadlo do najsurovejšieho materializmu, do komunizmu. Zdá sa nám, že kresťanský svet podceňoval silu nepriateľskej tlače a nezahriakol spomenutých rozkladníkov celou svojou váhou v pravom čase. Namyslení filozofi, nedôslední učenci, povrchní spisovatelia a romanopisci majú svoj osudný podiel na vytvorení dneška, diabolskej nenávisti a hrozivej skazy. Takto nepriamo vidíme zástoj tlače a nutnosť a životnú oprávnenosť tlače katolíckej.

Podporujme katolícku tlač, obhajovateľku božských právd a ľudskej dôstojnosti, tlač, ktorá šíri svetlo, poriadok, solidaritu, lásku a pravdu. « Ten, kto nie je so mnou, je proti mne », vraví náš Spasiteľ. Dva bloky dnes stoja proti sebe: svet veriaci a svet neveriaci. My vieme, že kde je naše vlastné miesto. Priložme ruku k dielu tak, ako vieme a môžeme. Je tu napríklad časopis « Rím », ktorý dnes jediný reprezentuje dôstojne slovenskú katolícku tlač v Europe a v emigrácii vôbec. Podporujme ho duchovne i hmotne, aby mohol čím úspešnejšie plniť svoje

vznešené poslanie medzi slovenskými katolíkmi v zahraničí. Starajme sa však aj o iné katolícke časopisy a edície, ktoré sa daly do účinného boja s nepriateľskými silami kresťanského sveta.

Stručne rezumujúc tvrdíme, že je povinnosťou veriaceho človeka, aby šíril dobrú katolícku tlač, aby prispieval do katolíckych časopisov a pomáhal im aj materiálne, ak môže. Katolícka tlač šíri pravdy, ktoré sú večné, učia nás správne žiť a stretnúť sa na konci pozemskej cesty so Spasiteľom, s Bohočlovekom, s Ježišom Kristom.

Prof. Dr. Ernest Zatko

HRDINOVIA A SVÄTÍ

Svet obdivuje hrdinov. Svojich hrdinov. Ale sú na svete aj iní hrdinovia: nepriatelia sveta, priatelia duší a uprednostnení synovia Boží, ktorých svet nevidí alebo zle vidí. A títo sú neporovnateľne väčší hrdinovia než tí, ktorých svet vidí a oslavuje.

Hrdina znamená to isté ako muž. Teda, etymologicky, muž udatný - zdalo by sa - medzi takým zopsutým pokolením Adamovým, silák par excellence. A predsa ten druhý, Svätec - čo sa aj vidí pre svoju pokoru slabým — je neporovnateľne silnejší ako on.

Svätec (sanctus — od sancire: posväcovať) vyprázdňuje, vyčerpáva sám seba, aby sa naplnil Kristom. A keď je už plný Krista, keď « už nežije on, ale Kristus v ňom », potom, a práve preto (súc Kristom Bohom) je nepremožiteľný.

Pre toto duchovná sila Svätých — sila nekonečnej Sily — nijako sa nemôže porovnávať so silou hrdinov tohoto sveta.

Velikáš, - ktorý v očiach kresťana je iba « fotografickou zväčšeninou » priemerného človeka -, génius - vyhnaný slepý anjel, čo sa pokúša preraziť bránu raja dokrvaviac sa pritom -, carlyleovsky hrdina - ktorý slovom, perom alebo mečom skladá svoje lyrické a tragické básne, čo sa naň hneď po smrti (a dakedy už i za živa) zrútia a zasýpu ho - tí všetci, akokoľvek žiarivo rastú, až sa ostatným ľudom zdajú neprístupnými, nevychádzajú sami zo seba, neprekročujú čierťaž prirodzenosti a

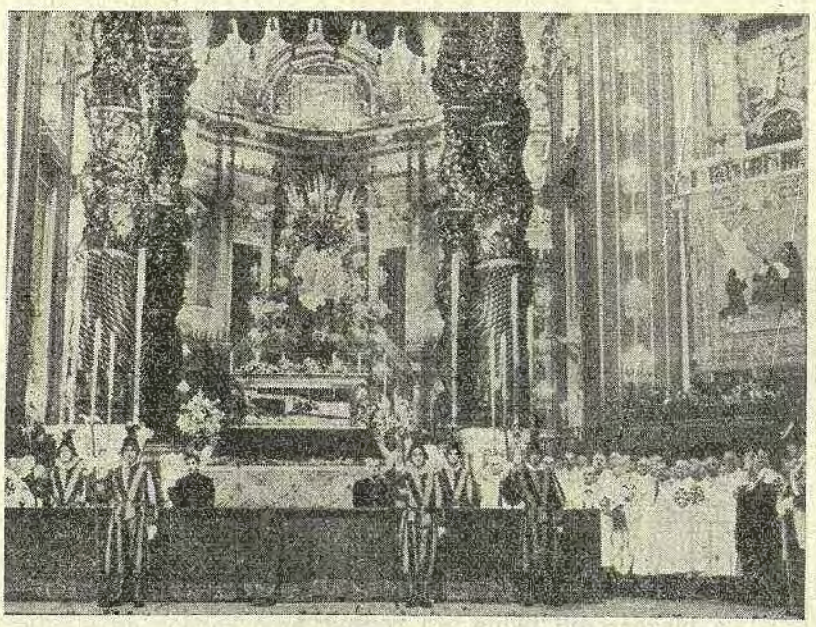

Záber z beatifikácie Pia X.,
ktorá sa konala s nezvyčajnou okázalosťou dňa 3. júna t.r. vo Vatikánskej bazilike a počas ktorej telesné pozostatky pápežove boly vyložené v skvostnej urne pred hlavným oltárom, vypínajúcim sa nad hrobom sv. Petra.

je nám ľahostajný. Vykonali sme pre Vás všetko, čo nám okolnosti dovolily, a je nám úprimne ľúto, že nemôžeme Vám pomáhať takým spôsobom, ako by ste si želali a ako by sme chceli. Aj v budúcnosti chceme vykonať všetko, čo bude v našej moci, ale i keď máme hlboký súcit s Vašou biedou, musíme sústrediť všetky sily na taku prácu, ktorá slúži záujmom národného celku, vydaného na pospas komunistickej « ľudovej demokracie ». - « Ako Vaši bratia s otvorenou úprimnosťou Vám radíme, aby ste sa sami starali o seba a aby ste sa usilovali využiť každú možnosť, ktorá exulantom rozličných národov zpoza železnej opony otvára cestu k novému životu. Je Vašou prvoradou povinnosťou, aby ste si zaistili pevnú pôdu pod nohami a aby ste sa svojou životnou odvahou prebili cez prekážky, na ktoré narážate. Patríte k národu, ktorý i keď vždy vrúcne miloval svoju domovinu, nikdy sa nebál sveta a svojou pracovitosťou vedel sa uplatniť všade ». - Apel, ktorý poslali Kongresu slovenskí emigranti zo Západnej Europy, nestal sa predmetom vážneho rokovania, lebo Slovenská Liga v Amerike nezmenila nič na svojom stanovisku.

Smutné zvesti z domova. Ako oznamuje časopis « Obzor » zo dňa 1. júla t. r. odsúdenie troch slovenských biskupov vyvolalo doma silnú vlnu pasívneho aj aktívneho odporu. « Musím sa predsa zastať svojho otca » - začal v nedeľu po rozsudku svoju kázeň dp. Vojtech Grech, farár zo Šváboviec na Spiši. Stalo sa tak vo filiálnom kostole v Kišovciach, ktorý chceli komunisti zhabať a pretvoriť na kino. Dp. Grech stál na čele veriacich, ktorí sa bránili zhanobeniu chrámu. V nedeľu pred prvým májom dostal príkaz prečítať vyhlásenie o oslavách 1. mája, plné huckania proti Západu a nehodné svätého miesta. Neprečítal ho a to bolo poslednou príčinou, že ho v stredu 9. mája vylákali z fary pod zámienkou porady v Kultúrnom dome. Na ceste ho čakali komunisti s dvoma autami, prepadli, surovým spôsobom

Rev. Ján J. Lach

z Whiting, Ind. dal « Rímu » do komisie viacero hodnotných slovenských kníh vydaných v Amerike. Dúfame, že naši čitatelia, roztrúsení po rozličných končinách sveta, využijú teraz príležitosť a daktoré z nich si objednajú. Zisk z rozpredaných kníh bude obrátený na vydávanie ďalších slovenských publikácií.

---

vtiahli do auta a ušli z dediny. Od tých čias sa o ňom nevie. - Zatiaľ čo kňazi verní svätej Cirkvi sú teda sústavne likvidovaní, v Prahe za konajú zvláštne kurzy pre t. zv. «kňazov z ľudu », ktorých úlohou je zmaterializovať kresťanskú ideologiu a takto zlomiť vieru vo všetko nadľudské. Keby sa toto nepodarilo dosiahnuť materialistickým vykladom kresťanskej náuky, má sa dosiahnuť aspoň to, aby sa ľudu zprotivila návšteva kostola. - Podobné kurzy konajú sa pre laických katechétov, a to v každej diecéze osobitne. Kurzy úradne usporadujú biskupské úrady, ale v skutočnosti biskupi nemajú v ich prevádzaní nijakej autority. Preto Vatikánsky rozhlas odrádzal slovenských inteligentov od účasti na týchto kurzoch. - Na nariadenie Povereníctva školstva v Bratislave na nižších a stredných školách budú zavedené nové učebnice, sostavené podľa boľševickeho vzoru. Učebnice sa tlačia v kníhtlačiarni Matice slovenskej v Turč. sv. Martine.

ľudskosti, nenachádzajú, nevedia, nemôžu nájsť - ako Svätci - rozmach sily a slavy po mimo seba, v nadprirodzenom, v Bohu.

Vnorení sami do seba, obkľúčení ľuďmi, vecami a ideami, nad ktorými zdanlivo vládnu, ale v skutočnosti sú na ne naviazaní a podliehaju im, potom zas pre svoju pýchu neschopní prijať do seba žiaru Milosti nechápu (alebo ak chápu, zriedka si priznajú), že to vrodené jasnejšie svetlo rozumu, ktorým sa líšia od opovrhovaného davu, nie je nič iné, ako prepožičaný dar Otca nebeského, ktorý raz musia vrátiť - zúročeny primeranými skutkami - božskému darcovi.

Svätec, Kristov hrdina, poznáva vierou; táto ho dvíha až k Nádeji a od nádeje k Láske ktorou žiarivo vzplanie(a ktorá ho nekonečne vyvyšuje nad spomenutých velikášov). Poznáva, vravím, túto zázračnú, aj vyššiu, ústrednú a podstatnú pravdu: že Boh v Kristovi stal sa človekom, aby človek v Kristovi mohol sa stať Bohom. Hrdina sveta však, veľmi často zbožňovateľ seba samého (a práve toto robí ho takým maľučkým uprostred pozlátok slávy), alebo neverí v Krista, alebo, ak verí nemiluje ho. Alebo, ak aj miluje, nemiluje ho natoľko, žeby sa mu Kristus stal - ako Svätemu - jedinym cieľom celého života.

A predsa: alebo staváme jedine v Kristu, alebo - akokoľvek ináč - staváme v smrti.

Z knihy **Dominika Giuliottiho:** «Le due luci» (Torino, SEI, 1933)

Preložil **Stanislav Bystrík.**

« Rím »

O, Rím! Mesto stálej slávy, mesto večné!
chcem ti oddať pozdrav, dieťa tvoje verné!

Zazrieť tvoju veľkosť, krásu, starú slávu
a tvoj veľchrám a v ňom katolíctva Hlavu!

Tu radostne bije srdce, duša jása
a modlitbu vrúcnu k nebu takto vznáša:

« Všemohúci Otče, dobrotivý Pane,
Ty si samá Láska, samé Milovanie!

Dopraj, by sa v tejto rozháranej dobe,
svet už porozumel pri Petrovom hrobe!

By sa ako bratia ľudia milovali,
Teba, Stvoriteľ náš, všade uctievali!

By poznali v Duchu Svätom Tvojho Syna
a blažene žili jedna sťa rodina! ».

Michal Sinčák

PÁPEŽSKÁ DIPLOMACIA

Hlavné vedenie cirkevno-politických záležitostí Sv. Stolice je vyhradené pápežovi, ktorý ich vybavuje jednak prostredníctvom Štátneho tajomníckeho úradu a jednak prostredníctvom Posv. kongregácie pre mimoriadne cirkevné veci. Funkcie, ktoré teraz vykonáva štátny tajomník, zastávali až do XV. storočia « apoštolskí tajomníci », ktorých ustanovil pápež Inocent VI. (1352-1362). Prvý, kto dostal formálne titul štátneho tajomníka, bol sv. Karol Boromejský a na túto hodnosť ho povýšil jeho strýko pápež Pius IV. r. 1560. Štátnemu tajomníkovi vo vykonávaní jeho funkcie pomáha jeden palácový prelát s titulom náhradníka tajomníckeho úradu a tajomníka šifry a celý rad úradníkov s rozličnými titulmi a funkciami. Posvätnej kongregácii pre mimoriadne cirkevné veci, založenej v dnešnej forme pápežom Piom VII. roku 1814, je sverené štúdium najvážnejších otázok, týkajúcich sa stykov Sv. Stolice s politickými spoločnosťami, diplomatické konvencie, konkordáty, atď.

Diplomatický personál, stojaci k dispozícii týchto dvoch odborov, skladá sa z nunciov, ktorí sa rovnajú vyslancom a splnomocneným ministrom a apoštolských delegátov, ktorí všetci bývajú označovaní menom pápežských legátov, t.j. vyslancov alebo splnomocnencov. S ustanovizňou pápežských legátov, ktorí zastupovali rímskych pápežov, mali vo vzdialených krajinách dozor nad podriadenými úradmi alebo zakročovali osobne tam, kde to vyžadoval prospech Cirkvi, stretavame sa už v IV. a V. storočí. Pápeži ich vysielali buď na cirkevné snemy, konané na Východe, alebo na dvor byzantských cisárov a volali sa po grécky apokrisiarioi (lat. responsales). Aj v Cirkvi Západnej vysielali pápeži čoskoro svojich vyslancov do rozličných krajín a to s poslaniami buď čisto cirkevnými, alebo politickými. Aby mohli svoj úrad vykonávať, bola im prepožičaná moc konať isté úradné funkcie v mene a zastúpení pápežovom. Niekedy však nestačilo vyslať posla, splnomocneného iba pre určité prípady. V krajinách, ktoré boly od Ríma veľmi vzdialené, alebo v zemiach, ktoré boly na kresťanstvo len nedávno obrátené, kde nebola ešte cirkevná organizácia dokonale vybudovaná, ustanovovali pápeži niektorého z tamojších biskupov za svojho zástupcu. Neskoršie toto zastupovanie bolo natrvalo spojené s niektorými biskupskými stolcami, kde majú biskupi názov legati nati (rodení).

Stále cirkevné vyslanectvá sa v stredoveku neudržaly. Pápeži vysielali do rozličných krajín posolstvá len za určitými záležitosťami. Títo vyslanci na rozdiel od biskupov legati nati volali sa legati missi (vyslaní) a keď mali hodnosť kardinálsku, volali sa legati a latere, čiže laterales (pobočníci pápežovi). Legáti bývali vybavení veľmi obsiahlou mocou a vykonávali nielen práva pápežovi vyhradené, ale okrem toho súčasne aj právomoc biskupskú, na čo sa miestni biskupi dosť nevraživo pozerali. Podobne sa voči nim stavala aj moc štátna, najmä keď sa legáti začínali miešať do záležitostí politických. Moc legátov veľmi značne obmedzil Tridentský cirkevný snem. Od XVI. storočia, t. j. od dôb, ako sa začal šíriť protestantizmus, začali sa ustanovovať na katolíckych dvoroch stále cirkevné zastupiteľstvá, zvané nunciatury. Titul legatus natus ponechaný bol ako čestný titul niektorým arcibiskupom.

Pápežské nunciatúry sú I. a II. triedy podľa toho, či ich držatelia majú právo na povýšenie za kardinálov alebo nie. Nunciatúry I. triedy sú len vo Viedni, Paríži, Madride, Lisabone a v Ríme, kým všetky ostatné sú II. triedy. Toto rozdelenie nie je však všeobecne platné, lebo napr. apoštolská delegatúra vo Washingtone je pokladaná prakticky za nunciatúru I. triedy. Nuncius zastupuje pápeža nielen pri hlave štátu, ale aj pri biskupskom sbore a veriacich, z čoho vznikla diplomatická zvyklosť pokladať nuncia za dekana (starešinu) diplomatického sboru. Všeobecné práva a privilegiá pápežských legátov sú vypočítané v Cirkevnom zákonníku (can. 265-270) a biskupskom ceremoniáli (lib. 1., cap 13, 23), kým zvláštne práva zasa v ustanovujúcich bullách. Dnes majú pápežskí legáti hodnosť biskupskú s titulom arcibiskupským.

Podriadení funkcionári diplomatických zastupiteľstiev Sv. Stolice majú hodnosti auditorov (uditori), tajomníkov (segretari) a pridelencov (addetti). Ak niektorý auditor prevezme dočasne vedenie diplomatického zastúpenia, dostane titul poverenca (Chargé d'Affaires). Čo do diplomatickej hodnosti postavení sú auditori na roveň veľvyslaneckým radcom a tajomníkom.

Pápežská diplomacia mala veľký rozmach už koncom minulého storočia za panovania pápeža Leva XIII., ktorý svojou širokou politickou rozhľadenosťou značne pozdvihol prestíž Sv. Stolice na celom svete, ale najväčšieho rozkvetu sa dožila po prvej svetovej vojne za pápeža Benedikta XV., keď sa počet pápežských diplomatických zastupiteľstiev až zdvojnásobnil. Za pápežov Pia XI. a Pia XII. nadviazala Sv. Stolica diplomatické styky s ďalšími štátmi (medzi nimi aj so Slovenskou republikou v rokoch 1939-1945), takže dnes sa počet jej diplomatických zastúpení blíži k štyridsiatke kým apoštolských delegácií je asi dvadsaťpäť. Štáty, ktoré udržujú diplomatické styky so Sv. Stolicou, majú zriadené svoje veľvyslanectvá a vyslanectvá pri Vatikáne, ktorým je zabezpečená exteritorialita nielen so strany pápežského štátu, ale aj so strany Talianska, na ktorého území sa ich úrady prípadne nachodia.

— ka.

VATIKÁNSKE MÚZEÁ

I. Múzeá antických skulptúr

Múzeum Chiaramonti

Založil ho pápež Pius VII. z rodu Chiaramonti (1800-1823). Pozostáva z troch častí: I. Galerie Chiaramonti, (Galleria Chiaramonti), II. Galerie kamenných nápisov (Galleria Lapidaria) a III. Nového Ramena (Braccio Nuovo).

I. **Galeria Chiaramonti** (Galleria Chiaramonti) zaberá temer polovicu 300 m dlhej chodby a je rozdelená pilastrami na 60 oddelení, označených hore na stenách rímskymi číslicami. Nepárne číslice sa nachodia na ľavej stene, párne číslice na pravej. Z veľkého množstva diel, vystavených v tomto múzeu, poukážeme aspoň na niektoré:

I, 3. Sarkofág s bájou o Admetovi a Alkestide, ktorú zvečnil v jednej svojej trágédii slávny Euripides. - II, 15. Herma boha Hefaista (Vulkána), privlastňovaná Alkamenovi. - XVI, 3. Hlava Minervy so sklenenými očami. - XIX, 13. Pekná podobizeň Rimana (z konca republiky); 17. Podobizeň toho istého Rimana v mladšom veku, alebo podobizeň jeho príbuzného. - XXI, 1 Eros (Amor) napínajúci luk, pravdepodobne replika bronzovej sochy Lysippovej; 3. Socha cisára Tibéria v podobe Jupitera. - XXIII, 16. Fragment reliéfu s Penelopou, vernou ženou Ulyxovou (V. stor. pr. Kr.). - XXVI, 15. Hlava Myronovho diskobola. - XXIX, 2. Ozrutná hlava cisára Augusta; 4. Socha sediaceho Tibéria; 5. Hlava Tibériova. - XXXI, 2. Tri Grácie; 17. Fragment reliéfu s jazdcom (grécky originál z V. stor. pr.). - XXXII, 2. Socha zajatého Dáka (rímske umenie II. stor.). - XXXV, 18. Podobizeň rímskeho veľkňaza (rímske umenie I. stor.). - XXXVII, 3. Socha Herkula (podľa gréckeho originálu zo IV. stor. pr. Kr.). - XL, 1. Soška múzy Polymnie; 3. Socha Artemidy (Diany), bohyne lovu. -- XLIII, 18. Grécky votívny reliéf s cválajúcim jazdcom; 19. Soška Ulyxa, podávajúceho víno cyklopovi Polyfémovi. - XLVII, 7. Podobizeň Rimana (I. stor. pr. Kr.). -LIII, 1. Athéna, pravdepodobne reprodukcia Alkamenovej Atheny Ephaestie, ktorá stála v tak zv. Theseion v Athénach. - LVI, 1. Paris; 3. Apollo; 5. Satyr. - LVIII, 8. Zosobnená Zima ,žena zahalená do plášťa a ležiaca pri vode, v ktorej bôžikovia lásky (Eroti, Amorini) chytajú ryby a vodných vtákov). - LIX, 17. Zosobnená Jeseň (žena obklúčená božikami lásky, ktorí oberajú hrozno). - Za mrežovou bránou nasleduje Galeria kamenných nápisov, ktorú možno navštíviť iba s povolením Generálnej správy vatikánskych múzeí.

II. **Galeria kamenných nápisov** (Galleria lapidaria) vznikla koncom XVIII. storočia a obsahuje vyše 5.000 pohanských a kresťanských nápisov. Posledné z nich pochodia zväčša z katakomb a starých rímskych bazilík a sú pozoruhodné ako pramene pre štúdium kresťanskej symboliky.

III. **Nové Rameno** (Braccio Nuovo) je obdĺžniková klenutá miestnosť, 70 m dlhá, a 8 m široká, ozdobená antickými stĺpami zo vzácneho mramoru, alabastru a egyptskej žuly. V dlhších stenách sú upravené výklenky pre sochy a vprostriedku dve väčšie apsidy. Do dlažby sú zasadené antické mozaiky, pochádzajúce z jednej rímskej vily II. stor. Najzaujímavejšia z nich je mozaika, ktorá sa nachodí vprostriedku prvej časti tohto múzea a predstavuje Ulyxa priviazaného k loďnému stožiaru.

Vpravo, č. 5. Karyatida, replika jednej z karyatíd Erechtheia na Akropole v Athénach (V. stor. pr. Kr.). C. 9. Hlava Dáka, pochádzajúca z Trajanovho Fóra v Ríme. C. 11. Silén s malým Bakchom na rukách, replika domnelého originálu Lysippovho (IV. stor. pr. Kr.).

C. 14. **Augustus**, krásna mramorová socha, objavená roku 1863 v zrúcaninách vily cisárovej manželky Livie zv. « ad Gallinas » pri Prima Porta na Flaminiovej ceste. Je to jedna z najlepších podobizní slávneho cisára a jedna z najkrajších sôch rímskeho umenia vôbec.

Cisár, asi 40 ročný, je zobrazený vo chvíli, keď reční k vojsku. Je oblečený do nádherného panciera, cez ktorý má prehodené paludamentum (vojenský plášť). V ľavici drží žezlo, pravicu má pozdvihnutú. Je bosý.

Pancier je ozdobený jemnými umeleckými reliéfami, ktoré symbolizujú pozemské a námorné výboje Augustove. Celkom hore: figúra so závojom na hlave, zosobňuje nebeskú oblohu. Trochu nižšie: Apolón (Slnce) na štvorspraží, Rosa a Zora, symbolizujúce apoteózu cisárovu. Na náplecníkoch: sfingy, zrejme narážajúce na dobytie Egypta. Vprostriedku panciera: Cisár Tibérius prijíma od porazeného partského kráľa Fraata rímske insignie, ukoristené Krassovi r. 53 pr. Kr. Po bokoch: dve zajatkyne, symbolizujúce pravdepodobne Spanielsko (vľavo) a Galliu (vpravo), ktoré si cisár Augustus podmanil. Pod nimi: Apolón na gryfe a Diana, ktorí zasa upomínajú na námorné víťazstvo nad Antoniom u Aktia a nad Pompejom pri Sicilii. Figúra ležiaca celkom dole zosobňuje matku Zem s národami, ktoré si Rím podrobil. Pri nohách cisárových: Amorino (bôžik lásky) nesúci sa na delfíne, symbolizuje Venušu, od ktorej gens Julia (rodina, z ktorej pochádzal G. Július Cézar, adoptívny otec Augustov), odvodzuje svoj pôvod.

C. 17. Socha mladého Eskulápia. C. 18. Poprsie Klaudia. C. 20. Socha cisára Nervu. C. 23. Mnemosyne, matka múz, donedávna nazývaná Cudnosťou. Privlastňuje sa rhodskému sochárovi Filiskovi (III. stor.). C. 26. Socha cisára Títa, zaujímavá spracovaním tógy.

V centrálnej časti Nového ramena: Poprsie Júlia Cézara (100-44 pr. Kr.)

Č. 37. Amazonka, replika sochy Kresilovej (viď Č. 67.). Č. 41. Poprsie cisára Trajána (98-117 po Kr.). Č. 43. Socha Selény, bližiacej sa k spiacemu Endimionovi, replika originálu zo začiatkov hellenizmu (IV.-III. stor. pr. Kr.). Č. 46. Socha tragického básnika. Hlava, predstavujúca Euripida, nepatrí k soche. Č. 53. Poprsie (podobizeň) neznámeho Rimana z I. stor. po Kr.

Pred dverami do výstavných miestností Vatikánskej Apoštolskej knižnice: Poprsie Pia VII. (1800-1823) od Antonia Canovu.

Pri druhej pozdĺžnej stene Nového ramena, č. 64. Socha slávneho gréckeho rečníka Demosthena, považovaná za repliku bronzového originálu Polyeuktovho (r. 280 pr. Kr.).

Č. 67. Ranená Amazonka, replika sochy Polykleitovej (V. stor. pr. Kr.) Podľa vypravovania Plínia st. (Historia Naturalis, XXXIV, 53) táto figúra bola vyznamenaná prvou cenou v súťaži, korú vypisal chrám Artemidin v Efezu a na ktorej sa zúčastnili štyria najslávnejší grécki sochári tej doby: Polykleitos, Fídias, Krésilas a Fradmon.

Socha predstavuje Amozonku, ktorá krvácajúc z rany, zasadenej na pravej strane prs, v smútku a únave opiera sa ľavou rukou o pilierik, kým pravú ruku kladie si na hlavu. Telo Amazonky je trochu nazad nachýlené, hlava napravo sklonená. Veľké oko pozerá s trúchlivým výrazom v diaľku. Amazonka je odená krátkym, dvakrát prepásaným chitónom, ktorý je na ľavom ramene rozopätý, takže ňadrá sú rozhalené, menovite ľavá strana prs je úplne obnažená. Formy tela Amazonky sú široké, mohutné, prosté všetkej ženskosti.

Č. 72. Poprsie numidského kráľa Ptolomaja (21-40 po Kr.). Č. 74. Poprsie cisára Hadriána (117-138 po Kr.). Č. 76. Socha bohyne Junony, replika gréckeho originálu z V. stor. pr. Kr. Č. 79. Socha bohyne Fortuny, opierajúcej sa pravicou o veslo a v ľavici držiacej roh hojnosti. Replika gréckeho originálu zo IV. stor.

Uprostred apsidy, č. 106. **Níl**, kolosálna mramorová socha, objavená za pápežovania Leva X. spolu so sochou Tibery, ktorá sa dneská nachodí v parížskom Louvri, v rumoch starovekého rímskeho chrámu bohyne Isidy (Iseum Campense), medzi dnešnými kostolami S. Maria sopra Minerva a S. Stefano del Cacco.

Boh rieky Nilu je vyobrazený v podobe vznešeného starca, ktorý blažene odpočína na vlnách, opierajúc sa ľavým lakťom o sfingu, symbol Egypta, kým v pravej ruke drží hŕstku pšeničných klasov. Vo vlasoch má veniec z lotosu, pšeničných klasov a rákosového lístia. V ľavej ruke drží roh hojnosti, naplnený kvetinami a ovocím, čím sa poukazuje na úrodu, ktorú Níl svojim vodstvom privádza. Tvár boha má spokojný a blažený výraz dobrodincu, ktorý sa teší v vykonanej práce. Vlasy a brada sú bohaté a, ako to býva u vodných božstiev, vlhko splývajúce. Po obrovskom tele a vedľa neho hraje sa 16 milých chlapcov, ktorí údajne personifikujú 16 lakťov, o ktoré musí Níl vystúpiť, aby zaplavil celú egyptskú rovinu. Jeden z nich stojí so založenými rukami v rohu hojnosti, druhý sedí na pravom ramene boha, niekoľko ich lezie po jeho pravej ruke a nohe, traja sa hrajú s krokodilom, dvaja s ichteumonom atď.

Podstavec, na ktorom je umiestená táto majestátna socha, je ozdobený drobnými reliéfmi, ktoré predstavujú rozličné výjavy zo života odohrávajúceho sa vo vodách a na brehu Nílu (boj krokodilov s hrochami, zápas krokodila s ichteumonom, útok krokodilov a hrochov na Tentiritov, pygmejských obyvateľov jednoho z riečnych ostrovov, posvätné vtáky Ibisy, ničiteľky hadov, pasúci sa dobytok a i.). Zpomedzi vodných rastlín, ktorými Níl oplýva, je najvýraznejšie vyobrazená posvätná kvetina lotos.

Kolosálne formy Nílu, ich umelecký ráz a niektoré štylistické vlastnosti nasvedčujú, že táto socha, resp. jej originál, je výtvorom alexandrijského umenia II. stor. pr. Kr.

Č. 108. Socha Júlie, dcéry cisára Títa. Č. 111. Athena (Minerva) Giustiniani, jedna z najlepších a najúplnejších kopií gréckeho bronzového originalu zo IV. stor. pr. Kr. Č. 114. Socha cisára Klaudia (4-54 po Kr.). Č. 117. Odpočívajúci satyr, kópia slávnej sochy Praxitellovej.

Č. 123. Doriforos (ošteponosec), víťazný atlét, vyobrazený s krátkou hádzacou kópijou (oštepom), opretou o ľavé rameno, kým pravé rameno mu visí voľne dolu. Socha je kópiou slávnej bronzovej sochy od gréckeho sochára Polykleita.

— ka.

Múzeum Chiaramonti
Socha cisára Augusta

ČO NÁM PÍŠU?

BESIEDKA SLOVENSKÝCH KATOLÍKOV V ZAHRANIČÍ

Lepšie « Rím » nepoznať, ako ho viacej nemať.

Simpelveld, Holandsko — Je samozrejmé, že srdce každého katolíka citlivejšie bije i keď sa len to slovo Rím vysloví. A preto sa dá pochopiť, ako naše Sestričky smútily, keď časopis « Rím » nám prestal chodiť. Už si nejedna myslela: Lepšie by bolo bývalo ho nepoznať, ako ho viacej nemať. - Dúfame, že sa azda v Amerike nájde dobrá slovenská duša, ktorá nám ho predplatí. Modlitbou sa jej za to odvďačíme. - **Sestry od Chudobného Ježiška.**

Potešili sa príchodu slovenského misionára.

Caracas, Venezuela — Na začiatku mojich stručných riadkov Vás veľmi pekne pozdravujem! Posledný môj list som Vám zaslal v decembri m. r. a za ten čas neviem nič o Vás. Dostal som však milý náš časopis « Rím » (Január-Február), ktorý mi čo-to povedal o Vás. Dôvodom mojho písania dnes je vlastne zaslanie Vám môjho predplatného na tento rok ako i zaslanie nového predplatiteľa s predplatným. Posielajte « Rím » na jeho adresu počnúc prvým číslom tohto roku. Ako ťažko najsť v nehostinnej Venezuele predplatiteľa ani nejdem písať, ale pomaly sa musí dosiahnuť každý vytýčený cieľ! Myslím, že náš p. páter Štefan Bajan Vám obšírnejšie napísal o nás a našej činnosti. Veľmi sme sa potešili príchodu tohto slovenského misionára do Venezuely, lebo výborne vyplnil medzeru v našej verejnej slovenskej činnosti. Sme mu za to zaviazaní veľkou vďakou! Teraz už nemáme obavy, že nebudeme napredovať a že vo Venezuele ostanú Slováci neznámi. Dúfam, že ste už dostali naše novinky « Ozvena » a že sa Vám páčia. Snažíme sa ich tiež zdokonaliť. — **Ladislav Sándor.**

Rád by nadviazal písomné styky s krajanmi.

Apucarana, P.S.C., Brazilia — Milá redakcia časopisu « Rím » a tiež všetci milí rodáci tohto krásneho mesačníka prijimite odo mňa predovšetkým mnoho srdečných pozdravov z južnej pologule, z ďalekej tropickej Brazílie, ktorá je mojím domovom už celých 14 rokov. Ja som čitateľom « Ríma » od vydania jeho prvého čísla a veľmi sa mi páči tento slovenský katolícky časopis; pozorne si prečítam každé jeho číslo od prvej až do poslednej písmeny. Najväčšiu pozornosť však venujem rubrike « Čo nám píšu? », lebo dopisy krajanov roztratených po všetkých kútoch sveta ma najviac zaujímajú. A veľmi rád by som nadviazal písomné styky s krajanmi, ktorí by s tým súhlasili, nech sa nachodia v ktoromkoľvek kúte sveta. Ja si chcem dopisovať za cieľom získania resp. výmeny poštových známok. No tiež ma zaujíma, akým životom žijú naši rodáci v rôznych končinách sveta. A ja ich zasa oboznámim s našim životom tuná. Po poslednej vojne nás Slovákov tu pribudlo o niekoľko desiatok osob, príchodom nových emigrantov. Je mi veľmi ľúto, že hoci tuná i na okolí žije pekný počet Slovákov predsa pre « Rím » nemohol som získať nových odberateľov, hoci som sa dosť namáhal, kým v Austrálii, kde je zaiste menší počet našich krajanov, predsa časopis má viacej predplatiteľov. No ja sa ešte budem namahat, uvidím, či sa mi podarí získať 2-3, že by nás bolo aspoň 5. Mohlo by nás však byť aj so 50, keby tunajší krajania mali viacej porozumenia pre dobrý slovenský časopis. - Teraz ešte ráz pozdravujem všetkých rodákov, kdekoľvek sa nachádzajú, a prosím ich, aby mi napísali. Ostávam so srdečným rodáckym pozdravom Váš v Kristu a národe oddaný. — **Pavel Čičmanec, Apucarana, P. S. C., Estado do Paraná, Brasil, S. A.**

J. E. kardinál McGuigan k torontským Slovákom: « Vaše auditórium pre mládež nemá páru v mojej diecéze! ».

Toronto, Ont., Canada — Nedeľa 3. jún 1951 zostane v dejinách torontských Slovákov nistorickým dňom. V tento deň J. E. torontský arcibiskup a kardinál McGuigan, veľký priateľ Slovákov, posvätil novú rím. kat. osadnú halu, ktorá je pod ochranou našich vierozvestcov: sv. Cyrila a Metóda. — Slávnosť započala sv. omšou, ktorú celebroval Rev. M. Šuba a kazateľom bol Msgr. F. Duboš z Clevelandu. Hodno spomenúť, že zásluhou Msgra F. Duboša dostalo sa nám torontským katolíkom - Slovákom vlastného kňaza. — Odpoludnia o 6-tej hod. J. E. kardinál McGuigan posvätil rohový kameň novej budovy, prirovnávajúc ho ku skale Petrovej - k sv. Cirkvi. — Na slávnostnom banketе prehovoril J. E. kardinál McGuigan. Zvlášť

Nová osadná hala
pri kostole sv. Cyrila a Metoda v Toronte.

na jednu vetu z jeho krásnej reči nikdy nezabudneme: « Slováci, vaše auditórium pre mládež nemá páru v mojej diecéze! ». Vďační torontskí Slováci odovzdali svojmu arcipastierovi krásny obrus, zdobený slovanskými ornamentami a venovaním. J. E. bola hlboko pohnutá a milo prekvapená touto pozornosťou. — Dalej prehovorili: Msgr. F. Duboš, Rev. I. Füzy - slov. farár z Hamilton, poslanec L. Conacher, alderman J. Gould, hl. tajomník PKSJ I. Sabol a iní. Obradníkom bol Rev. M. Ivanko z Clevelandu. Všetci rečníci obdivovali krásne dielo a srdečne blahoželali Rev. M. Šubovi, nášmu duchovnému otcovi, k výsledku jeho neúnavnej práce. — Budova pozostáva z 2 veľkých hál, ktoré majú slúžiť v prvom rade našej mládeži ako kultúrne stredisko a telocvičňa. Vrchná hala má krásne javisko a po stranách balkóny. Nad javiskom je ďalšia miestnosť pre stolové hry. Spodná hala je vybavená sprchami a kuchyňou. — Teraz už len jedno potrebuje naša mládež: dobrých katolíckych vychovávateľov - cvičiteľov! Sv. Cyril a Metód pomôžte nám ich vyprosiť od Dobrotivého Boha. — **Torontčan.**

Skupina slovenských utečencov
po príchode do mesta New York. Prvý zľava je priateľ a horliteľ « Ríma » p. Viktor Nesnadný (jeden zo Slovákov, ktorým sme pomohli dostať sa na slobodu z talianskeho koncentračného tábora na Liparských ostrovoch) Vedľa neho sú: slovinský kňaz-utečenec a priateľ Slovákov Rev. Ján Mrvar, p. Ján Chovanec, p. Šimon Ondriš, p. Leopold Ovsiak a p. František Keleši.

Meno Slovák ide v Austrálii stále do popredia.

Bonegilla, Vic., Austrália — Naši aj tu v Austrálii pomaličky pracujú. Meno Slovák ide stále do popredia. Podarilo sa im už vydobyť štvrťhodinku slovenskej hudby každú sobotu na štátnej stanici v Melbourne. Dosiaľ to nedosiahla ani jedna národnosť v Austrálii i keď s počtom niekoľko desaťnásobným. V Melbourne bola založená Liberal and Country Party - Slovakian Branch (slovenská odbočka vládnej strany), ktorá po voľbách dostala pochvalný list z predsedníctva strany za pomoc pri voľbách. V Adelaide založila odbočka SAS-u futbalový klub « Slovakia », ktorý sa pomaly tiež vzmáha. Nuž, robí sa čo je možné. Keď si uvedomíte, že je nás tu okolo 800 a sme roztratení po celej Austrálii (veľkej takmer ako Europa), nuž zaiste pochopíte, že je ťažko niečo podnikať. No predsa aspoň čo-to. Viac Slovákov sem už ani nepríde, aspoň v krátkej budúcnosti nie, nakoľko posledná loď s DP pre Austráliu odišla z Europy pred troma dňami. — **Andrej Fencák.**

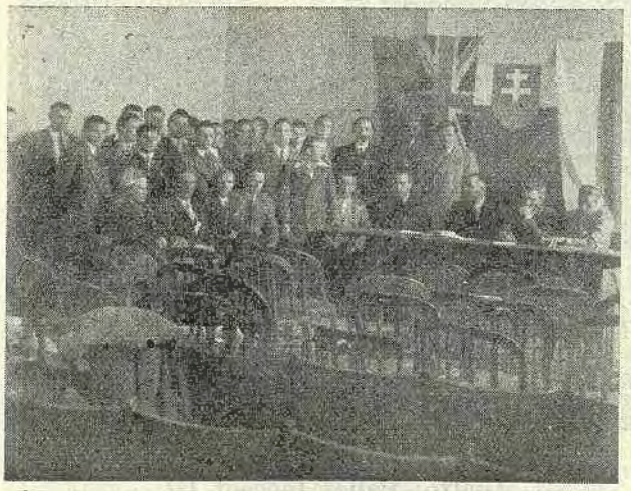

Odbočka Sdruženia austrálskych Slovákov
v Melbourne po slávnostnom zasadnutí.

Zavítal k ním dobre známy slovenský dušpastier

Winnipeg, Man., Canada — Dobre známy Slovák - kňaz Rev. Ferdinand Mondok, ktorý bol vedúcim skupín utečencov všetkých národov z utečeneckých IRO-campov v Itálii na audienciu ku sv. Otcovi a ktorý sa dostal po mnohých útrapách a apoštolovaní medzi rumani Europy konečne na slobodnú pôdu Kanady, zavítal do Winnipegu, Man. - srdca to Kanady. Po mnohých úspešných misionárskych cestách v Kanade, i tu rozohrial naše srdcia láskou k Bohu a národu v duchu svojich duchovných majstrov Msgr. Andreja Hlinku, Otca slovenského národa, a Msgr. Dr. Jozefa Tisu, prvého vladára Slovenskej republiky. Divné je Božie riadenie. V roku 1937 bol najmladším členom 5-člennej delegácie Spolku sv. Vojtecha do USA s poslaním: doliať oleja do uhasínajúcej lampky národného života tamojšej Slovače. Za 90 dní pobytu rečnil v 240 osadách a v Milwaukee, Wis. dostal pozvanie do Kanady. Láska jeho farníkov v starom kraji v Senici prevládla túhu stretnúť a potešiť sa s kanadskými Slovákmi. A druhá svetová vojna dohnala ho predsa sem - do Kanady. Bolo nám skutočne milo a dobre počúvať ľudsky a otcovsky povedané slová tohoto skutočného dušpastiera, ktorý hľadá všade slovenské duše s rovnakou láskou a snaží sa ich spájať pútom lásky i navzájom. V tomto duchu účinkoval v Toronte, Montreále a inde a práve tak aj u nás vo Winnipegu a okolí, kde nám tejto lásky rozumného, pokorného i oduševnelého srdca praktického kňaza-rybára duči tak treba. Nech ho P. Boh vedie dobre a statočne pre blaho Cirkvi i národa slovenského celou Kanadou. — **Jednotár.**

FRANTIŠEK Z ASSISI

Rozpráva: A. COLOMBO

Tažkosti

Zatiaľ sa Františkova rodina množila počtom bratov. A pretože každá veľká vec prináša tiež veľké starosti, rástly aj ťažkosti. Hoci pracovali, žiadali len chlieb z lásky, anjelský to chlieb. I chleba dakedy bolo málo...

Biskup assiský chcel z prozreteľnosti priviesť Františka k názorom, ktoré sa mu zdaly premyslenejšími a rozumnejšími. Bratia mohli by dobre mať nejaký majetok, aby si zaistili aspoň kus chleba. František sa nedal prehovoriť: « Pán biskup », vravel, « ak máme mať majetok, potrebujeme k jeho obrane aj zbrane. Pre statky vznikajú s ľudmi spory, ktoré urážajú lásku k Bohu i k bližnému. Aby zostala tá láska nedotknutá a úplná, je našim pevným rozhodnutím nechať statky na svete ».

Biskup sklonil hlavu a mlčal.

Z toho vznikly ďalšie prekážky. Bratia boli v nebezpečenstve, že budú považovaní za odporcov kňazstva. Protivníci kňazov vychvalovali totiž Františka i jeho druhov srovnávajúc ich chudobu, pokoru a nadšenie s lakomstvom a sebaláskou pohodlného života väčšiny duchovenstva.

František bol veľmi skľúčený. Kto bol on, ktorý sa odvažoval byť vodcom mužov a majstrom učeníkov? On, ktorý bol ešte pred niekoľkými rokmi svetákom medzi svetákmi, hriešnikom medzi hriešnikmi. Kto bol on, ktorý sa odvažoval napomínať iných a kázať, hoci nebol ani hoden vysloviť sväté meno Ježišovo? Nevedel, kam sa od hanby ukryť, keď uvažoval o svojej minulosti a čím by sa mohol znova stať keby Boh mu nepomáhal. Bol v hĺbke duše presvedčený o svojej úbohosti, keď myslel na to, za čo ho považujú druhí. « Kto si Ty, môj drahý Pane Bože, a kto som ja úbohý zemský červ? » V samote trávil hodiny plné sklúčenosti. V modlibách sa oddával celkom do vôle Božej: « Pre svoju špatnosť bojím sa všetkého - pre Tvoju dobrotu dúfam všetko ». A cítil sa opäť posilnený vo svojom dúfaní.

V tej dobe sa rozhodol odobrať sa do Ríma, aby dal pápežovi k schváleniu rehoľu bratstva. Bola veľmi jednoduchá, opakujúca iba slová evanjelia, ktoré čítal prvým druhom. Pripojil k nej len predpisy o práci a rôznych zamestnaniach bratov.

Vydali sa na cestu spokojní a dôverujúci. František zaujatý svojimi plánmi sveril vedenie malého hlúčku bratovi Bernardovi.

Cirkevné schválenie

Fratišek myslel na účel svojej cesty dňom a nocou. I zdalo za mu raz vo sne, že ide cestou, na ktorej konci sa vypínal strom nesmierne krásny. Pozoroval ho celý unesený a naraz cíti, že rastie,dotýka sa jeho vetví a súčasne že sa strom skláňa k nemu. Prebudil sa s veľkou radosťou. Sen mu hovoril, že bude pápežom dobre prijatý.

Jeho nádej však mala byť čiastočne sklamaná. Musel sa ešte mnoho namáhať, aby uskutočnil svoje úmysly. Pápež Inocent III., rázny ako máloktorý jeho predchodca, musel užiť všetkej svojej rozhodnosti, aby upevnil cirkevnú vážnosť a potlačil výstrelky kňazov. Nebol však iste človek, ktorý by vedel ihneď pochopiť pôvab a význam slobodného života františkánskeho.

Keď bratia došli do Ríma, stretli sa s biskupom assiským, ktorý ich predstavil svojmu známemu, kardinálovi Jánovi od sv. Pavla. Kardinál ich láskavo prijal a chcel, aby bolí sopár dní jeho hosťami. Mal tak príležitosť vniknúť až do hĺbky Františkovej duše, poznať jeho dokonalú pokoru, a presvedčiť sa o nesmiernej a pevnej vernosti k rímskej Cirkvi.

Potom ohlásil sa kardinál pápežovi a podal zprávu: « Našiel som veľmi dokonalého človeka, ktorý chce žiť podľa pravidiel Svätého Písma a po každej stránke zachovávať evanjeliovú dokonalosť. Verím, že Boh chce obnoviť jeho prostredníctvom vieru v svätej Cirkvi po celom svete ».

Nasledujúceho dňa bratia z Assisi boli predstavení pápežovi. Vypočul Františka, ktorý mu vyložil svoj plán, načo riekol: « Milý synáčik, život, ktorý vediete, zdá sa mi byť príliš prísny. Nepochybujem, že vy sami, posilnení prvým nad-

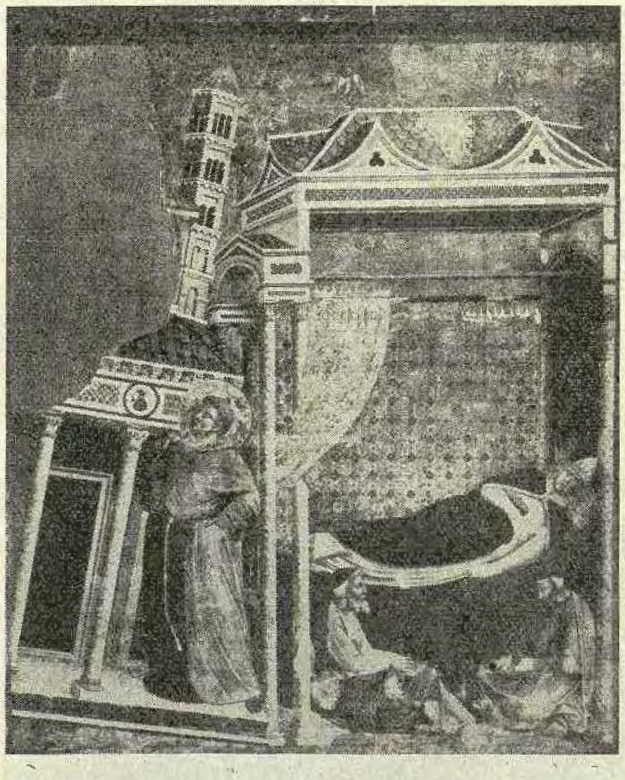

Giotto: Pápež Inocent III.
vidí vo sne sv. Františka podopierať rútiacu sa Lateránsku baziliku.

šením, ste v stave žiť týmo spôsobom. Ale musíte myslieť tiež na tých, ktorí prídu po vás a nebudú mať už takého zápalu ».

František odvetil: « Sv. Otče, Náš Pán Ježiš Kristus, ktorý nám sľúbil večný život a večnú blaženosť, iste nám neodoprie tak málo, koľko je zapotreby k nášmu životu tu na zemi ».

Nato Inocent s úsmevom: « Čo mi bovoríš, milý synu, je veľmi pravdivé. Avšak ľudská povaha je krehká a zriedka dlhší čas sa udržuje v tom istom stave. Choď a modli sa k Pánu Bohu tak dlho, až Ti zjaví, do akej miery sa shodujú tvoje želania s Jeho vôľou ».

František s bratmi odišiel od pápeža, ktorý potom v konzistóriu vyložil vec kardinálom. Bolo prirodzené, že mnohí z týchto starých skúsených ľudí činili závažné námietky. Naprostá chudoba je ľudsky nemožná a je vylúčené sveriť sa celkom verejnej dobročinnosti. Žili síce zbožní ľudia, ktorí skladali sľub chudoby, avšak kláštory a opátstva maly rozsiahle majetky. Isť svetom, kázať a nemať k tomu prostriedkov ani pomôcok bolo by vlastne urážkou Božej prozretelnosti.

Po toľkých námietkach povstal kardinál Ján od sv. Pavla a riekol: « Veď nežiada nič iného, než aby sme mu dovolili žiť podľa evanjelia. Preto keď vyhlásime teraz, že taký život je nad ľudské sily, vyhlásime tým vlastne, že je nemožno nasledovať evanjelia, to jest poslúchať slov Kristových.

Slová jeho spôsobily veľký dojem a František bol opäť zavolaný pápežom.

Po celú tú dobu bol v úzkostiach, lebo nechápal takých prieťahov; preto neustával sa modliť.

Rozpráva sa že pápež v noci pred druhým výsluchom mal podivný sen. Lateránska bazilika, matka všetkých chrámov, kolísala, veža sa naklonila a múry sa počaly rozostupovať. V krátkej chvíli snad z celého chrámu ostala by len hromada ssutin. - Pápež ohromený hrôzou stál pri okne svojho paláca a len sa díval, nemôžuc sa ani pohnúť, ani volať, ani modliť. Nebolo pomoci nikde a od nikoho.

V tom prichádza z námestia človiečik smiešneho výzoru v dedinských šatoch, bosý a s povrazcom okolo bedier. Podivný ten mužíček ide rovno k ohrozenému chrámu, neobzerajúc sa ani napravo ani naľavo. Keď prišiel k priečelnej stene, oprel sa o ňu. Stena je naklonená a zdá sa, že sa naňho zrúti. Lež mužíček rastie a rastie do výšky ako stena, až podoprie ramenami rimsu pod strechou; rýchlym a mocným pohybom narovná padajúci kostol...

Pápež si oddýchne zhlboka úľavou a oslobodením. Obor sa zatiaľ smenšil a obrátil sa tvárou k palácu.Inocent poznal v ňom - assiského chudáčika.

Keď František predstúpil pred pápeža začal dobre pripravenú reč:

« Sv. Otče », vravel, « chcem vám rozprávať bájku: V pustine žila žena veľmi krásna, ale práve tak chudobná. Kráľ ju zazrel a ihneď po nej zatúžil. Vzal si ju za manželku. Tešil sa, akých bude mať krásnych synov a vskutku, keď bolo po svadbe, žena priviedla na svet mnoho synov. Keď vyrástli, nemala ich čím živiť. I povedala im: « Nebojte sa však ste synmi kráľovskými. Choďte k jeho dvoru a on vám dá všetko potrebné ». Išli teda ku kráľovi, ktorý ich uznal za svojich synov a prijal ich s veľkou radosťou. « Nebojte sa », vravel im, « však ste mojimi deťmi. Toľko cudzincov je za mojim stolom; tým väčšie právo máte vy, ktorých som uznal za svojich synov! ».

« Sv. Otče, ja som ako tá chudobná žena. Dal som Pánu Bohu synov a On sa o nich už postará. Veď keď Boh dáva časné statky hriešnikom, ako by neschoval darov svojich pre nasledovníkov evanjelia, ktorým dlhuje obvzlášte nežnú pozornosť? ».

Tak hovoril František. Inocent cítil v jeho slovách ducha a silu Božiu. Obrátený k prítomným kardinálom zvolal: « To je opravdu ten, ktorý znovuzriadi Cirkev Pánovu ». Potom vstal, objal Františka, udelil mu i bratom požehnanie a keď ich bol oprávnil pokračovať v ich poslaní, skončil: « Choďte s Bohom, milí bratia, a kážte všetkým obrátenie slovami, ktoré vám Pán Boh vnukne. Až Všemohúci zväčší váš počet, vráťte sa zasa ku mne. Nájdete ma vždy ochotného poskytnúť vám ešte viac a sveriť vám ešte dôležitejšie poslanie ».

Teraz už František mohol ostať verný svojej panej Chudobe, panej to najvznešenejsej, bohatej a krásnej, ku ktorej obracal všetky svoje myšlienky. Cirkevné schválenie mu dodávalo odvahy a istoty.

(Pokračovanie) Preložil: **Eugen Vesnin**

ZÁSTUPCOVIA "RÍMA„

Mr. Joseph Gondar
316 East 54 Street
New York 22, N. Y.
U. S. A.

Mr. John Kostolnik
2021 Lake Ave
Whiting, Ind.
U. S. A.

Mr. Michael Béreš
109 West 15th Ave
Homestead, Pa
U. S. A.

Mr. Ladislav Silaj
748 Richmond W.
Toronto, Ont.
Canada

Dr. Ernest Zatko
A. Quintana 160
Buenos Aires
Argentina

Mr. Andrew Fencák
Ward 1, Hospital
Bonegilla, Vict.
Australia

Mr. Emil Marienko
144 Elgin Avenue
London, W. 9
England

M. Karol A. Moza
15, rue Maurice-Kouvier
Paris XIVe
France

M. Rajmund Rapaič
7, rue de Terrail
Clermont - Ferrand
(Puy de Dôme)
France

Na uvedených adresách si možno predplatiť časopis « Rím » a objednať knižky

Vzácna návšteva z Brazílie

V pondelok 16. júla t. r. priletel do Ríma na návštevu so svojou manželkou Máriou Františkou známy český veľkopriemyselník Dr. Ján A. Baťa, ktorý už viacej než 10 rokov pokračuje vo svojej starej činnosti v Brazílii.

Vzácny hosť hneď v prvých dňoch bol uvedený do vatikánskych a talianských vládnych kruhov, s ktorými mal dôležité rozhovory a porady o časových kultúrnych a sociálnych otázkach, súvisiacich s účinným bojom proti komunizmu.

Pri tejto príležitosti vzdal tiež synovský hold svojej hlbokej úcty a oddanosti sv. Otcovi pápežovi Piovi XII., ktorý ho prijal na zvláštnej audiencii dňa 20 júla vo svojom letnom sídle v Castel Gandolfo. Pius XII. prejavil živý záujem o výsledok jeho rímskych porád a požiadal ho, aby ho sústavne informoval o priebehu svojej iniciatívy, ktorej udelil otcovské požehnanie.

V nedeľu 22. júla Dr. Ján A. Baťa mal prejav v rímskom rozhlase k svojim starým a mladým priateľom a desaťtisícom svojich bývalých spolupracovníkov v ČSR. Z jeho prejavu prinášame nasledujúci vyňatok, ktorý charakterizuje Baťovo smýšlanie a postoj:

« I tí najmúdrejší « hvezdári » začínajú už teraz pozorne naslúchať, lebo slyšia i oni škrípanie nezadržiteľných kol osudu a predzvesť vlastného zmaru.

Co v tejto situácii môžete robiť vy, obete dnešného červeného teroru?

Co urobí obilie vo víchre? Skloní sa tak nízko, koľko je potrebné, aby ho vietor nezlomil a nevytriasol z klasov zrno, ktoré ešte nedozrelo.

Vy máte útočište komunistom nedostupné: v m o d l i t b e !

Dr. Ján A. Baťa so svojou manželkou a redaktorom « Ríma » (vpravo) na Svätopeterskom námestí v Ríme.

Modlitby sa komunisti boja, preto prenasledujú Cirkev svätú a sluhov Božích. Modlite sa preto vo svojej dnešnej tiesni o milosť ochrany Božej a o slobodu vlasti! ».

Rímska katolícka tlač venovala návšteve tohto význačného exulanta z ČSR mimoriadnu pozornosť a osobitne prejavila veľký záujem o jeho úspešné kolonizačné dielo v Brazílii, v rámci ktorého už vyše 60.000 osob našlo nový dôstojný domov. **Mokrohajský.**

Z RÍMSKEJ KRONIKY

Sobota, 2. júna. — Za účasti miestneho duchovenstva a veriacich sv. Otec pápež Pius XII. (vlastným menom Eugen Pacelli) vysvätil v Ríme nový kostol, venovaný jeho nebeskému patronovi sv. Eugenovi a odslúžil v ňom prvý sv. omšu. Po sv. omši prítomní kardináli pozdravili sv. Otca z príležitosti jeho menín v sakristii kostola. Nato sv. Otec prešiel do záhrady talianského veľvyslanectva pri sv. Stolici, ktoré bezprostredne súsedí s novým kostolom, a pod portikom budovy prijal hold diplomatického sboru akreditovaného pri Vatikáne. Kostol sv. Eugena vznikol z milodarov celého katolíckeho sveta ako dôkaz vďačnosti veriacich pápežovi pokoja.

Štvrtok, 28. júna. — Slečna Margareta Trumanová, dcéra prezidenta Spojených štátov Severoamerických vykonala návštevu u sv. Otca pápeža Pia XII. a obzrela si zaujímavosti jeho vznešenej rezidencie. Sprevádzal ju rektor Severoamerického kolégia v Ríme Msgr. M. J. O' Conor. - Toho istého dňa v podvečer sv. Otec sišiel do Svätopeterskej bazilikv a po zvláštnej modlitbe nad hrobom sv. Petra požehnal pállia, určené pre metropolitov, arcibiskupov a biskupov.

Štvrtok, 5. júla. — V staroslávnej bazilike sv. Klementa boly usporiadané zvláštne bohoslžby k úcte slovanských vierozvestov sv. Cyrila a Metoda. V 6.30 hod. ráno v kaplnke sv. Cyrila a Metoda bola obetovaná latinská sv. omša s českým a slovenským ľudovým spevom a v 9.00 hod. ráno u oltára sv. Klementa slávnostná liturgia v byzantsko-slovanskom obrade. Po liturgii bol sprievod k hrobu sv. Cyrila do spodnej baziliky a u hrobu záverečná pobožnosť.

Štvrtok, 12. júla. — Sv. Otec pápež Pius XII. presídlil sa z Vatikánskeho mesta do svojej letnej rezidencie v Castel Gandolfo, kde pokračuje v svojej normálnej práci.

Utorok, 31. júla. — V kostole sv. Františky Rímskej na Rímskom fóru bola odslúžená smútočná sv. omša za nedávno zomrelého polského kardinála Adama Štefanu Sapiehu. Odslúžil ju polský zahraničný biskup Msgr. Jozef Gawlina. Po sv. omši J. Em. ndp. kard. Eugen Tisserant, dekan Posv. kardinálskeho sboru, udelil absolúciu nad katafalkom. Na smútočnom obrade zúčastnila sa celá polská kolónia v Ríme.

20.000 MÍL ZA 20 DNÍ

Obrázky a dojmy z cesty do Europy počas Sv. Roku.

(Dokončenie).

Dňa 10. októbra odišli sme do Neápolu. Obloky nášho hotela hľadely na zátoku Santa Lucia a ponad ňu v ďiaľke videli sme Vezuv. Mesto Neápol má krásnu polohu a pretína ho mnoho širokých ulíc, ale najsilnejšia scéna, ktorej som bola svedkom, boly ženské zametačky ulic. Vysvetľovaly nám, že väčšina z nich sú vdovy po padlých vojakoch z ostatnej vojny a že sú vraj šťastné, keď si môžu na živobytie zarábať takýmto spôsobom. Navštívili sme aj mestečko, nazvané Torre del Greco, kde sa loví koral a vyrábajú sa ručne chýrečné kameje. Z mestečka je krásny výhľad na hory, obkľučujúce Sorrento. Dňa 11. októbra šli sme loďou na Capri. Počas príjemnej plavby po Tyrhénnskom mori čičíkaly nás sladké tóny hudby. Boly to piesne o Capri, o Sorrento a iné neápolske melódie.

Sotva sme došli na Capri, presadli sme s veľkého parníka na menšie motorové člny, do ktorých za zmestilo okolo 25. osôb. Znova sme vyplávali na šíre more, až sme okľukou došli k strmej a širokej skalnej stene. Znova sme presadli do maličkých člnov, ale teraz iba po dvoch do jedného. Každý čln viedol taliansky veslár malým otvorom v skalnej stene do Modrej jaskyne. Aby ste mohli prejsť otvorom, musíte si vlastne skoro ľahnúť na dno člnu, lebo najväčšia výška diery nepresahuje tri stopy. Jaskyňa nie je osvetlená priamym svetlom, ale keď hľadíte do vody, máte ten dojem, že v hlbinách je belasé svetlo. V tomto rozprávkovom svete krásy človek akosi nerád počúva prednášku o lome svetla, ktorý zapríčiňuje tento zjav a oveľa radšej by veril, že belasá farba tejto jaskyne je odrazom farby Madoninho plášťa. Ona stojí tam v skalnom výklenku, práve nad vchodom do jaskyne.

Po odchode z jaskyne presadli sme znova do motorových člnov, ktorými sme došli až na ostrov Capri. Aby sme sa dostali do mestečka, ktoré je položené asi 400 stôp nad morskou hladinou, použili sme lanovku a keďže bolo práve poludnie, hneď po príchode bol obed, podávaný v reštaurante, zvanom « Tabu ». Po obede bola vychádzka po ostrove, ktorý sa podobá nádhernému kvetu — všetko je malebné. Stavby sú všetko z bieleho kameňa a okolo domov v malých záhradkách vidíte množstvo zriedkavých kvetov. Jediným prameňou živobytia na tomto ostrove je, ako sa zdá, predávanie pamiatok. Počasie sme ne-

Pohľad na mesto Assisi
rodisko sv. Františka.

Katolícky obzor

Nová katolícka vychovávateľka na oltári Sv. Otec pápež Pius XII. dňa 24. júna t. r. slávnostne vyhlásil za svätú bl. Máriu Mazzarello, spoluzakladateľku a prvú hlavnú predstavenú Dcier P. Márie Pomocnice kresťanov, známych pod menom saleziánky. Nová svätá narodila sa 8. mája 1837 v malej dedinke Mornese v sev. Taliansku, asi 150 km od Turína. Takmer bez literárneho vzdelania - sotva sa naučila čítať a písať - vedela tak spolupracovať s milosťou Božou, že najväčší vychovávateľ XIX. storočia sv. Ján Bosco si ju vyvolil za spoluzakladateľku ženského odvetvia svojej rehoľnej spoločnosti. A dnes jasne vidíme, ako sv. Mária Mazzarello bola a je pevným uholným kameňom, na ktorom Prozreteľnosť vybudovala veľkorysé dielo pre výchovu ženskej mládeže. Asi 13 tisíc saleziánskych sestričiek vo vyše tisíc ústavoch (od detských školiek až po univerzity) roztrúsených už po celom svete, vedie státisíce dievčeniec k Bohu osvedčeným preventívnym výchovným systémom sv. Jána Bosca. Aj u nás na Slovensku, kde saleziánske dielo v krátkom čase dosiahlo nevšedneho úspechu a rozmachu, mali sme už Dcéry P. Márie Pomocnice. Prvý ústav založily v Trnave roku 1940. Za necelých desať rokov otvorily ďalšie domy: v Trnave na Kopánke, v Nitre a v D. Kubíne a dospely ku zriadeniu vlastného noviciátu v Nitre r. 1948. Žiaľ, hrozný úder prenasledovania Cirkvi v našej vlasti zastihol aj toto sľubné dielo saleziániek. Slovenské saleziánske sestričky iba hrdinskými obeťami v pracovných táboroch mohly sa zúčastniť na oslavách kanonizácie svojej prvej hlavnej predstavenej. Môžeme dúfať, že nová svätá s materskou nehou prijala tieto obete svojich slovenských dcier a predniesla ich Pánovi s príhovorom za celý náš tak ťažko navštívený národ. (St. B.).

Ing. Jozef Hajnoš
horlí za náš časopis
na Novom Zealande.

Združenie intelektuálov-utečencov v Taliansku. Dňa 28 júna t. r. zahájilo úradne svoju činnosť Združenie intelektuálov-utečencov v Taliansku (Associazione degli Intelettuali Rifugiati in Italia), ktorého cieľom je ochraňovať, rozširovať a zachovávať duchovné a kultúrne hodnoty krajín, ktorých tradičné etnické dedičstvo je dneská ohrozené bezbožným komunizmom. V Združení sú už zastúpení intelektuáli albanskí, bulharskí, českí, chorvatskí, litevskí, maďarskí, polskí rumunskí, slovenskí, slovinskí e ukrainskí. Sv. Otec pápež Pius XII. poslal Združeniu svoj pozdrav a požehnanie a J. Em. ndp. kardinál Eugen Tisserant odslúžil preň na sviatok sv. Petra a Pavla vo Svätoklementskej bazilike sv. omšu na úmysel národov, ktoré upejú pod bolševickým jarmom.

Katolícka informačná služba « Veritas ». Starostlivosťou tlačovej komisie Kresťanskej akadémie, ktorá je študijným ústavom Cyrilometodejskej ligy akademickej, vychádza v Ríme od 1. apríla t. r. dvakrát do mesiaca katolícka informačná služba « Veritas ». Z Ríma sa vypravujú dve vydania: anglické a talianské. Obetaví členovia a spolupracovníci vypravujú v jednotlivých zemiach ešte miestne mutácie v príslušných jazyoch.

nohli mať lepšie a keď sa tento prekrásny deň končil, naložili nás nazad do lanovky, odtiaľ sme prešli na parníček a z Neápolu vlakom až do Ríma. Večeru sme mali vo vlaku a do Ríma sme došli o 10 hod.

Dňa 12. októbra boli sme na túre do Assisi. Po päťhodinovej ceste došli sme do tohto jedinečného mesta, ktoré bolo v XIV. storočí domovom Sv. Františka. Kostolík, ktorý on opravoval, ešte stojí a ľudia doň chodia. V kostole Sv. Kláry možno vidieť mnoho pamiatok po Sv. Františkovi, ako aj telo Sv. Kláry. Keď bolo z pôvodného hrobu vybrané, našli ho neporušené, ale účinkami vzduchu postupne stmavelo. Sv. Klára je oblečená v bielom mníšskom habite, ale jej tvár a ruky sú čierne, hoci svalstvo je neporušené. Assisi je postavené na stupňovitom kopci. Veľká časť Europy je kopcovitá, ale toto mesto je doslovne vo vrchu, takže aj najvytrvalejší z nás boli už zadychčaní a trochu červení v tvári, keď sme došli do hornej časti. Ani v tomto meste nemajú obyvatelia mnoho príležitostí na zárobok. Výťažok z turistického ruchu len horko-ťažko zaokryje potreby.

Na zpiatočnú cestu sme sa pohli o pol piatej a do Ríma sme došli o 9. večer. Večeru sme mali v hoteli a po nej sme spravili ešte krátke návštevy u našich rímskych známych a 10 minút po polnoci odišli sme z Ríma. Cestovanie Talianskom na vlaku, to je skúsenosť sama pre seba. Talianske vagony sú rozdelené na oddelenia, do ktorých sa zmesti po šesť osôb, sediacich po troch na dvoch proti sebe ležiacich dlhých sedadláeh. Chodba sa tiahne jednou stranou vagóna a oddelenia sú od nej uzavreté posúvacími dvermi, takže sú to vlastne malé privátne izbičky. Vlakom sme cestovali celú noc a celý deň, kým sme prišli do Nice vo Francúzsku. Jej boulevardy sú aspoň široké, ako je Michigan Boulevard v Chicagu a obchodníci vystavujú kopu tovaru na chodníkoch. Večerali sme v hoteli Terminus a ešte pred 8. večer sme odchádzali vlakom. Po celonočnej ceste došli sme do Lurdov o 1. popoludní dňa 14. októbra. Obedovali sme v hoteli Exelsior a potom sme vyšli na prechádzku, spojenú s nákupom. O chvíľu sme sa už ponáhľali k jaskyni, kde sa Panna Mária zjavila Sv. Bernardetke.

Jaskyňa a zástupy, ktoré k nej chodia s velikou vierou vo svojich srdciach, to je niečo, čo zanechá nezabudnuteľný dojem. Modlitby sa predriekaly po francúzsky ,ale odpovede znely v najrozmanitejších rečiach. Nikto sa ani neohzrel, lebo každý z nás vedel, že naše modlitby dochodia priamo k Panne Marii. Bazilika, ktorá je nad jaskyňou, pozostáva vlastne z troch chrámov, vybudovaných jeden nad druhým. Do horných kostolov sa človek dostane schodmi a kým ich niekto všetky prejde a dostane sa do tej výšavy, veru sa aj zadychčí. Spozorovali sme mnohých Amerikánov medzi návštevníkmi. Jeden, major Cavanaugh, býval v našom hoteli. Býva v Nemecku, ale bol na turistickej dovolenke vo Francúzsku. Bol veľmi šťastný, že postretol niekoľkých Amerikánov a potešilo ho, že mi mohol zameniť 5 dolárovú bankovku na franky. Poznamenal, že keď má vo svojej peňaženke nejakú tú zelenú, hneď sa cíti akoby doma. Večer o pol 11. odišli sme z Lurdov a do Paríža sme došli dňa 15. októbra o 9;15 hod. ráno. Hneď po príchode ubytovali sme sa v hoteli Moderne a odtiaľ sme šli do kostola na omšu. Po obede urobili sme okružnú cestu po Paríži. Navštívili sme baziliku sv. Genovefy, kráľovské paláce a záhrady. Katedrála Notre Dame je ozdobená najkrajšími maľovanými oblokmi celého sveta. Keď slnečné lúče prerážajú ich tmavobelasými, fialovými a červenými sklami, ich odlesk na mramorovej podlahe podobá sa nesmiernemu žiarivému klenotu. Paríž má 7.000.000 obyvateľov a s množstvom návštevníkov podobá sa toto mesto preplnenému včelemu úľu. Počasie bolo plané, vlhké a zamračené, pršalo skoro nepretržite. Aký to kontrast so slnečnými dňami v Taliansku. Pomenovanie « slnečné Taliansko » je ozaj dobre vynájdené. V bazilike sv. Genovefy je jej hroh. Legenda

hovorí, že ktokoľvek sa jej hrobu dotkne zlatým predmetom, ten bude obdarený bohatstvom. Netreba ani zdôrazňovať, že všetci sme sa « dotkli ». Počas našej návštevy v katedrále Notre Dame boly bohoslužby za uzdravenie chorého. Stôl s kolieskami, na ktorom ležal, bol umiestnený v strednej lodi v blízkosti oltára. Tisíce ľudí bolo prítomných a procesiu, ktorá šla okolo katedrály, viedlo mnoho vysokých cirkevných hodnostárov.

Kráčajúc po chýrečnej Champs Elysées, môžete vidieť na oboch stranách prekrásne obchody a tu i tam umiestnené divadelné reklámy, hovoriace, že na ich programoch vystupujú najkrajšie ženy Paríža. Z Paríža sme šli do Lisieux, kde je svätyňa sv. Terezky Ježiškovej. Cesta vlakom trvala nám asi tri hodiny, takže sme mali v Lisieaux hodne voľného času. Počasie bolo prekrásne. Keď sme kráčali smerom k vŕšku, na ktorom je svätyňa, prešli sme ponad potok, na ktorom ženy praly šaty. Jedna mala na doske rozostretú plachtu, ktorú drhla kefou a druhá zasa prala piestom, aby vytĺkla špinu. Nová bazilika, ktorá sa stavia, nie je ešte skončená, ale napriek tomu, že je tam ešte lešenie, dovolili nám vojsť. Neskoršie, kráčajúc okolo novostavby a obdivujúc jej rozsiahlosť, počula som jedného robotníka, ako si pohvizduje. Naše populárne americké melódie došly už do všetkých kútov sveta. Nič iného ako našu « Roll out the barel » som počula. V mestečku Lisieux je dom,kde sv. Terezka žila. Teraz je premenený na múzeum, v ktorom je uschované mnoho osobných pamiatok po nej. Jej šaty, ktoré nosila za dievčaťa, jej mníšske habity a v rámiku za sklom sú aj jej dlhé plavé kučery. Nazad do Paríža šli sme zasa vlakom a došli sme ta o 7. hod. večer. Večera bola v Del Louis reštaurante, kde nám podávali maďarské a české jedlá. Všetko bolo veľmi chutné, dokonca aj prvá šálka dobrej kávy, ktorú som počas cesty mala. Do tých čias dávala som prednosť čaju, lebo europská káva je veľmi planá. Až dodnes si neviem ani predstaviť, čo tam vlastne používajú ako náhražku. A veľmi milá a príjemná bola aj spoločnosť. Tak, ako v Ríme venovali sa nám tamojší Slováci telom i dušou, našli sme aj v Paríži len samú ochotu a pohotovosť na storaké veci, ktorými môže priateľ, znalý pomerov, spríjemniť pobyt z cudzom meste. Nuž hoci sme sa veľmi dobre cítili počas tejto večere pri dobrej hudbe, jednako nám bolo smutno, lebo to bol aj rozlúčkový večierok s reprezentantmi našej tamojšej kolonie a neúnavnými pracovníkmi v slovenskom komitéte Dr. Mikušom a Dr. Jankovičom, ktorí tam boli i so svojími milými manželkami a veselým priateľom Karolom A. Mozom. Nasledujúceho dňa navštívili sme svätyňu Sv. Kataríny Laboure. Ako sa vraví, ona je patrónka starých dievok. Na pamiatku som si priniesla niekoľko jej zázračných medajlonkov. Možno sa pre niekoho zídu. Zbytok dňa po omši strávili sme obzerajúc si mesto. Pri Víťaznom Oblúku (Arch of Trium) boly čerstvé kvety na hrobe neznámeho vojaka, ktoré tam položil kráľ Faruk, ktorý práve navštívil Paríž. Obzreli sme si aj sochc maršála Focha a Eiffelovu vežu, postavenú roku 1899. Videli sme aj Napoleonovu hrobku. Ostatnú noc v Paríži strávili sme v zábavnom klube, ktorého špecialitou mala byť maďarská hudba, ale jej tóny ma posielaly náladou do Chicaga ako do Budapešti, lebo hrala skoro samé naše americké populárne melódie.

Smutno je odchodiť z Paríža, ale raz je koniec aj dobrým veciam. O 12;30 hod. popoludní nasadli sme na letisku Orly do lietadla a započali zpiatočú cestu do USA. Do New Yorku, sme prileteli na druhý deň ráno a o 4 hod. popoludní boli sme už v Chicagu.

Príjemný pocit byť zasa doma a dotýkať sa nohami pevnej zeme. A jednako: bolo to utešené dobrodružstvo.

Mária Lacko.

koch; v Austrálii a Kanade sú tiež stále odbočky, ktoré vydávajú « Veritas » anglicky. Dalšie rozšírenie sa pripravuje. « Veritas » prináša hodnoverné zprávy, komentáre a článkové dokumenty o cirkevnej situácii a kultúrnom vývoji v CSR. Predplatné je minimálné, letecké porto treba uhradiť predom. Objednávky a dotazy treba posielať na adresu: News « Veritas », Accademia Cristiana, Via della Conciliazione 1, Roma (Italia).

Slovenské primície v Ríme. Dňa 8. júla t. r. bol vysvätený na kňaza vo Večnom meste dp. Stefan Fogaš z košickej diecezy. Prvú sv. omšu obetoval za utvrdenie Kráľovstva Kristovho v ľudských srdciach 9. júla v kaplnke Pápežského kolégia sv. Jána Nepomuckého v Ríme. Po primičnej omši, na ktorej sa zúčastnili okrem miestnych Slovákov aj jeho početní priatelia iných národností, dp. Fogač udelil prítomným novokňazské požehnanie.

Nové vatikánske známky. Z príležitosti blahorečenia ctih. sluhu božieho pápeža Pia X. vatikánsky poštový úrad vydal novú sériu pamätných známok, pozostávajúcu zo 4 kusov o hodnote 6, 10, 60 a 115 Lír. Na známkach je vyobrazený v dvoch rozličných pózach blah. pápež Pius X. Známky sú nezvyčajne krásne, lebo po prvý raz figúry sú tlačené na zlatom podklade. - Temer súčasne vyšla tiež séria známok venovaná vyhláseniu dogmy o Nanebovzatí P. Marie. Séria pozostáva iba z 2 známok o hodnote 25 a 55 Lír. Na jednej je vyobrazený pápež Pius XII. ako dňa 1. novembra 1950 uradne vyhlasuje Nanebovzatie za dogmu viery a na druhej pohľad na Svätopeterské námestie počas slávnostných obradov.

« RIM »

prijme do komisie slovenskú zahraničnú literatúru

BELVEDÉRSKY DVOREC VO VATIKÁNE

Belvedérsky čiže Osmiboký dvorec (Cortile del Belvedere, Cortile Ottagono) vystaval koncom XVI. stor. Giacomo della Porta podľa plánu Bramantovho. Koncom XVIII. stor. dvorec pozmenili pripojením portika a štyroch rožných kabinetov.

Kabinet Laokoontov. - Č. 74, **Laokoon**, slávne mramorové súsošie, objavené r. 1506 v zrúcaninách Titových kúpeľov v Ríme. Podľa Plínia St. (Historia naturalis, XXXVI, 37-38) toto súsošie je dielom rhodského sochára Agesandra a jeho dvoch synov Athenodora a Polydora (I. stor. pr. Kr.). D oRíma sa pravdepodobne dostalo nezadlho po jeho vyhotovení, lebo, ako sa zdá, rímsky básnik Virgílius čerpal z neho inšpiráciu pre druhú knihu svojej Eneidy, v ktorej ospevuje epizódu s Laokoontom v grécko-trojskej vojne.

Laokoon, brat Anchisov, kňaz Apolónov, varoval svojich spolurodákov Tróianov pred dreveným koňom, ktorého im daroval Odyseus a v ktorom boli skrytí najznamenitejší grécki bojovníci. Laokoon mrštil po koňovi oštepom, za čo, keď mal obetovať Posseidonovi býka na brehu morskom, dvaja hadi pripluvší s Tenedu prepadli ho spolu s dvoma synami a uškrtili, načo sa ukryli v chráme Athéninom pod sochou bohyne. Trójania si vykladali tento zázrak v prospech koňa, čím bol rozhodnutý osud Troje.

Dejišťom katastrofy, ktorej Laokoon padá za obeť spolu so svojimi synami je oltár. Dvaja velikánski hadi, ktorých trestajúci Apolón vyslal na záhubu svojho kňaza, ovinuly mohutnými telami nielen Laokonta, ale aj jeho dvoch synov, ktorí mu pri obeti chceli prisluhovať. Spätý ocelovými putami ich závitov klesol Laokoon na oltár, snažiac sa zúfalo vyvynúť z desneho hadieho objatia. Tento zápas sa zračí z celého držania tela, z nesmierneho napätia svalov a žíl: prsty ľavej nohy zarývajú sa kŕčovite do zeme, usilujúc sa márne najsť pevnú pôdu, päta pravej nohy primyká sa k oltáru, ako by hladala oporu. Ale všetko toto zúfalé úsilie je márne: v ľavý bok Lakoontov zahryzol sa had a smrteľný účinok jeho uštipnutia javí sa v ústach roztvorenýeh k bolestnému vzdychu, v strhanom, hlboko do očných dutín vtlačenom oku, v skrútenom obočí, zbrázdenom čele a v hlave strhnutej nazad. Hroznou bolesťou a úzkosťou klesajú sily do najväčšej miery napäté, Zúfalý odpor Laokoontov dospel svojho vrcholu, ale dospieva zároveň aj svojho konca.

Učinný kontrast proti otcovi, ktorý zápasí s hadmi, činí jeho najmladší syn. Had zahryzol sa mu vpravú stranu tela. Jeho úsilie odtrhnúť hlavu hadiu od tela je márne a tak vzdávajúc sa odporu, na ktorý nemá ani dosť síl, podlieha záhube. Hlava chabo klesajúca, strhané oko, pravica mdlo skláňajúca sa ku hlave, dokazujú, že skonáva.

Najmenej je ovinutý hadmi starší syn: jeho pravá noha a ľavá ruka sú úplne voľné a pravá ruka a ľavá noha sú ovinuté len tak, že sa zdá, že by sa vari mohol ešte zachrániť. Nedbajúc však na svoju záchranu obracia bolestne zrak a pozdvihuje pravú ruku k otcovi. Nie vlastný osud, ale osud otcov ovláda všetku jeho myseľ a všetok jeho cit. Toto zabúdanie tak hrdinské a a tak tklivé uvádza do celej tejto tragédie, vpísanej do mramoru, akord obvzlášte dojimavý, ktorý uprostred tej hrôzy vyznieva ako očista (katharzia).

Celá táto podivuhodná skupina vyznačuje sa jednak majstrovskou kompozíciou a jednak neobyčajnou, priamo virtuóznou, znalosťou anatomie, bez ktorej, pravda, stvárnenie paroxyzmu ľudského utrpenia by bolo prosto nemožné. Ako chybu, ktorú azda starí Rimania a Gréci, znajúci dôkladne patričnú báj, nepociťovali tak ako my, možno vytknúť to, že nie je ničím naznačené za akú vinu zachvacuje Laookoonta a jeho synov táto hrozná tragédia.

Doplnené sú pravé rameno otcovo, pravé rameno najmladšieho syna a pravá ruka druhého syna. Tieto reštaurácie nie sú správne najmä pokiaľ sa týkajú otca a najmladšieho syna. Niet pochynosti o tom, že v originále nebolo pravé rameno Laokoontovo nahor vztiahnuté, ale sa oblúkovite skláňalo k hlave tak, že pravá ruka nachádzala sa blízko hlavy; rovnako pravé rameno najmladšieho syna nebolo nahor vztýčené, ale klesalo mdle dolu tak, že ruka dotýkala sa hlavy. Tým celá skupina iste získa, súc úplne pyramidálne zbudovaná a nachádzajúc v otcovej hlave svoje zavŕšenie.

Laookoon bol považovaný za najkrajšie súsošie na svete a hodne študovaný i napodobňovaný renesančnými umelcami.

Kabinet Apolónov. Č. 92. **Apolón Belvedérsky**, jedna z najobdivovanejších antických sôch, objavená v XV. stor. údajne v jednej rímskej vile v Grottaferrate. Je odvodená z gréckeho originálu IV. stor. pr. Kr., azda z bronzovej sochy, ktorú niektorí kritici privlastňujú autorovi Ganiméda, Leokarovi.

Mladý boh, štíhlych elegantných foriem, prenikavého zraku, je vyobrazený vo chvíli, keď vystrelil z luku, ktorý držal v pravej ruke a vykročil, aby pozoroval účinok strely. V ľavej ruke, zdá sa, mal vavrínovú ratolesť, ako to možno súdiť z jej zvyškov na pni, slúžiacom soche za podporu. Chýbajúce ruky boly reštaurované Michelangelovým žiakom Montorsolim, ale nesprávne, preto boly nedávno odstránené.

Kabinet Perzeov. - Č. 32. Perzeus, elegantná socha od Antonia Canovu, vyhotovená pod vlivom Apolóna Belvedérskeho (r. 1800). Č. 33 a 33 A. Starovekí zápasníci Kreugas a Damoxenos, tiež od Antonia Canovu.

Kabinet Hermov. - Č. 53. Hermes (donedávna mýlne nazývaný Belvedérsky Antinous), socha praxitellovského rázu, predstavujúca boha pravdepodobne vo funkcii sprievodcu duší do podsvetia (Hermes Psychopompos). Socha bola objavená v XVI. stor. a prílišným čistením značne poškodená. — **ka.**

Slovenské Zahraničné Publikácie

ktoré si môžete u nás objednať

A) **Časopisy a noviny:**

	Predplatné na rok
Rím, slovenský katolícky časopis (mesačník)	$ 2.50
Vatra, časopis pre Slovákov v exile (mesačník vydávaný na cyklostile)	» 2.00
Slobodné Slovensko, noviny Slovákov v cudzine (dva razy mesačne)	» 4.00
Slovák, časopis Slovákov v cudzine (mesačník vydávaný na cyklostile)	» 1.50
Slovák v Amerike (dvojtýždeník)	» 6.00
Slovenský národ, orgán strany slobody v zahraničí (štvrťročník)	» 2.00

B) **Slovenské knihy:**

	Cena
Ján Okaľ: **Svätý Rok 1950**	$ 1.00
Dr. Ignác Zelenka: **Vatikán, Sídlo Námestníka Kristovho** (Historicko-umelecký sprievodca)	» 2.00
Giovanni Papini - Mikuláš Šprinc: **Svedkovia utrpenia** (Náboženské legendy)	» 1.50
Angelo Colombo - Eugen Vesnin: **František z Assisi** (Životopis)	» 1.00
Vo vyhnanstve (Literárny sborník)	» 3.00
Msgr. M. K. Mlynarovič: **Boha hľadám** (Sbierka básní)	» 1.50
Jozef Bránecký: **Fráter Johannes** (Historický román)	» 1.00
Nádej víťazná (Literárny sborník)	» 3.00
Konštantín Čulen: **Po Svätoplukovi druhá naša hlava** (Životopis Dr. Jozefu Tisu)	» 2.00
Rev. Slavo Morávek: **Reči ku kresťanským matkám**	» 1.00
Msgr. M. K. Mynarovič: **V tieni mrakodradrapov** (Novely)	» 1.50
Slovenská republika (Historický sborník)	» 3.00
Peter P. Jurčák: **Sbierka slovenských básní** (slovensky a anglicky)	» 2.00
Sobrané spisy Stefana Furdeka	» 1.50
Peter P. Jurčák: **Slovenské porekadlá a príslovia** (slovensky a anglicky)	» 2.00
Domáci lekár a radca	» 12.00

C) **English books:**

P. A. Hrobák: **New English-Slovak Dictionary**	» 4.00
J. J. Konus: **Slovak-English Dictionary**	» 5.00
P. A. Hrobák: **Slovak Lessons**	» 3.50
J. Skultéty: **Sketches from Slovak History**	» 1.50
P. P. Jurčak: **The Slovaks**, History and Traditions	» 3.00
I. J. Kramoris: **Slovak Anthology** (Poems in English and Slovak)	» 2.00
P. P. Jurčák: **Slovak Proverbs** (English and Slovak)	» 2.00
I. J. Kramoris: **Jánošik** (in English)	» 0.25
A Treasury of Slovak Folk Songs with notes for Piano and Singing (English and Slovak)	» 5.00

Okrem toho si môžete u nás objednať náboženské a kultúrne pamiatky všetkých druhov, liturgické predmety, kostolné zariadenia, kňazské a rehoľnícke potreby, filozofickú, teologickú a inú odbornú literatúru, kultúrne filmy a mikrofilmy, umelecké reprodukcie výtvarných diel, vatikánske známky a mince atď.

Objednávky s priloženými peniazmi v hotovosti alebo v čeku treba posielať v registrovanom liste na adresu:

« RIM », Casella Postale 9100, Roma (Italia)

Posudok o časopise « Rím ». V Innsbrucku vychodiaci dvojtýždenník slovenskej emigrácie « Obzor » vo svojom čísle 3-4 zo dňa 1. júla t. r. priniesol z pera J. L. tento posudok o cyrilometodskom dvojčísle nášho časopisu: Nadčasnosť, pokoj, večné úsilie o krajší a lepší život, ktoré charakterizujú centrum kresťanstva — večný Rím, odzrkadľujú sa aj na stránkach tohto časopisu. Teší vidieť i nepolitickú tvár slovenského života v cudzine: prácu našich misionárov vo všetkých končinách zeme, duchovné snaženia slovenských kultúrnych pracovníkov, čulý náboženský život emigrantov, starých i nových, ktorých nežičlivosť rozviala po svete. Týchto všetkých podarilo sa sdružiť v myšlienke, ktorú reprezentuje mesto Rím, duchovný stred svetového katolicizmu. - Uvedené dvojčíslo venuje sa myšlienke unionizmu ako ju predstavuje Bratstvo sv. Cyrila a Metoda, slávíace toho roku svoju storočnicu. Články o myšlienke Bratstva napísal P. Michal Lacko S. J. Časovosťami z cirkevného a kultúrneho života slovenského doma i v cudzine stáva sa časopis nielen zaujímavým, ale nadobúda i kronikársku hodnotu. Z príspevkov uvádzame aspoň tieto: Pápežská kúria, Vatikánske múzeá, Sv. František z Assisi, 20.000 mil za 20 dní, reportáž z cesty po Europe počas sv. roku. Pekné reprodukcie obrázkov a príležitostné básne vhodne dopĺňajú toto vydarené dvojčíslo « Ríma » Daj Boh, aby sa Slováci skoro vedeli sdružiť na takúto harmonickú a svedomitú prácu aj v iných úsekoch nášho života v cudzine. Časopis « Rím » stane sa asi trvalým podujatím, ktoré istotne pretrvá aj emigráciu.

DÔLEŽITÉ UPOZORNENIE

Upozorňujeme našich odberateľov, že tak ako v Amerike a v iných krajinách aj tu v Taliansku podražal značne papier i tlač, preto sme boli nútení zvýšiť celoročné predplatné na časopis « Rím » o 50 centov. Teda odteraz predplatné na 1 rok na časopis « Rím » obnáša: $ 2.50. Predplatné na 2 roky činí: $ 5.00. Kto si predplatné riadne zaplatí, dostane okrem časopisu aj jednu peknú knižku zadarmo. Knižku si môže každý sám vybrať medzi nasledujúcimi knižnými darmi:

A) **Knižné dary pri jednoročnom predplatnom:**

1) Jozef Bránecký: **Fráter Johannes** (historický román)
2) Ján Okáľ: **Svätý Rok 1950**
3) Rev. Slavo Morávek: **Reči ku kresťanským matkám**
4) Angelo Colombo: **František z Assisi** (Životopis)
5) Giovanni Papini: **Svedkovia utrpenia** (Náboženské legendy)

B) **Knižné dary pri dvojročnom predplatnom:**

1) Časopis **« Rím »**: I (1949), II (1950) alebo III (1951) ročník
2) Dr. Ignác Zelenka: **Vatikán, sídlo Námestníka Kristovho** (historicko-umelecký spievodca)
3) **Vo vyhnanstve** (literárny sborník)
4) Msgr. M. K. Mlynarovič: **Boha hľadám** (sbierka básní)
5) **Nádej víťazná** (literárny sborník)
6) Rev. Stefan Furdek: **Sobrané spisy**
7) **Slovenská republika** (historický sborník)
8) Konštantín Čulen: **Po Svätoplukovi druhá naša hlava** (Životopis Dr. Jozefa Tisu)
9) Msgr. M. K. Mlynarovič: **V tieni mrakodrapov** (Americké novely)
10) Peter P. Jurčak: **Slovenské porekadlá a príslovia** (slovensky a anglicky)

Predplatné, nedoplatky ako aj dobrovoľné podpory na časopis « Rím » treba posielať v hotovosti alebo čekom v **registrovanom liste** na doleuvedenú adresu alebo na adresy našich zástupcov. Za listy, ktoré nie sú registrované si nemôžeme brať zodpovednosť.

« RIM », Casella P. 9100, Roma (Italia)

Galeriu predplatiteľov « Ríma » a **Album dobrodincov** odložili sme pre nedostatok miesta do budúceho čísla.

Con Approvazione Ecclesiastica

RÍM

S cirkevným schválením vydáva Slovenská kultúrna spoločnosť « Rím » v Ríme. Vychodí mesačne. Za redakciu zodpovedá Pietro Chiminelli. Tlačí Tipografia Pio X - Roma. Predplatné na jeden rok: $ 2,50. Adresa redakcie a administrácie: « RIM », Casella Postale 9100, Roma (Italia)